

REGISTER B. NO. 156

શ્રી

પુ.૨૦ મુ.

આધિન.

અંક ૭ મો.

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ. ૧૯૬૦

શિસરિણીનૃસિંહ.

અનં દત્તં વિશં મિનવચનમશ્યસ્તમસિલં ।
 ક્રિયાકાંડં ચંડં રચિતમવનો સુમમસકૃત ॥
 જપસ્તિથં તત્તં ચરણમપિ ચીર્ણં ચિરતરં ।
 નચેદિત્તે માવસ્તુપત્તપનવત્તર્વમફલમ્ ॥ ૧ ॥

-સર-

મગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સત્તા.

ભાવનગર

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી ૭ જૈન ડોન્ટર-સ.	૧૪૫
૨ મુનિ શ્રી વિદ્યાસાગર ન્યાયરત્નનો અમત્કારો ચિતાર.	૧૫૦
૩ વલ્લિક મુતા લીલાવતીની કથા.	૧૫૩
૪ આવકતરિકે ઓળખાતા જૈનોની અમલ કરવા યોગ્ય કર્મ.	૧૬૦

અમદાવાદ

“અંગેશ વર્નાચુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ” મા

નવુભાઇ રતનચંદ આરકૃતિવાએ છાપ્યું.

પોર સંવત ૨૪૩૦ શકે ૧૯૨૬ સને ૧૯૦૪

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩૧) પોસ્ટેજ ચાર આની.

અમારી તરફથી હપાધને બહાર પડી છે

ગુજરાતી પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર.

શીલાહપમાં મોટા અને લાઠનવાળા અક્ષરોથી પ્રથમ બીમશી માણે તરફથી હપાયેલ હતી તેવી અમારા તરફથી હાલમાં પ્રણામમારો સાથે શુદ્ધ કરીને હપાવવામાં આવી છે. પાટા પુઠાથી સુશોભિત બંધાવી છે. કિંગ્ડ ખાસ ઘટાડવામાં આવી છે. જૈનરાણામાં તથા હનામને માટે રૂ. ૦-૭-૦ પોતાને માટે ખરીદનારના રૂ. ૦-૮-૦

જૈનો માટે જાહેર ખખર.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ તરફથી નીચે જણાવેલા ધંધાઓ અનુક્રમ પડતે અમે શ્રીખવા સાથે સાથે બતાવેલી સંખ્યાના જૈન શ્વેતાંબર વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપો આપવામાં આવશે, પોતે શ્રીખવા ધારેલા ધંધા માટે જોઈતી લાયકાતનાં સર્ટીફિકેટો બને તો અરજીઓ સાથે નીચેને સરનામે મોકલવાં

ધંધો	હાલમાં મંજૂર થયેલી ખાસીક સ્કોલરશીપ	સંખ્યા.	રૂપિયા.
કમ્પોઝીટર.		૧૦	૫
ફોટોગ્રાફ ચાને રસાયણી કીયાથી પ્રસ્તકો			
હાપવાની રીત.		૫	૫
લઢીઆનું કામ		૧૫	૫
બુકકોપીંગ ઇંગ્રેજી		૫	૮ અને શીટ
ગોર્ડેલેન્ડ રીપોર્ટીંગ ઇંગ્રેજી		૫	”
ટાઇપ રાઇટીંગ		૫	”
લઢીઆળ દુરસ્ત કરવાનું કામ		૨	”
ગીલેટ કરવાનું કામ		૨	”
રખરસ્ટેમ્પ બનાવવાનું કામ		૨	”

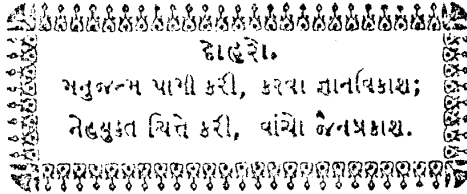
મોટાં શહેરોમાં જુદા જુદા પદાર્થોની ફેરી કરવાની હમ્મણ સંખ્યાનારો ખાત્રી આપેથી રૂ.૫-૧૦ સુધીનો માલ ધીરાવી આપવાની સવડ કરી આપવામાં આવશે; વધુ ખુલાસા માટે નીચેને સરનામે પત્ર વ્યવહાર કરવો.

સરાફખખર

સુખાધ.

} જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૨૦ મું. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૯૬૦ આશ્રિત અંક ૭ મા.

ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સ.

(તેમાં ચર્ચવા યોગ્ય વિષયો વિગેરે)

ત્રીજી જૈનકોન્ફરન્સની બેઠક જે વડોદરા ખાતે ઘવાની છે તેની તરફથી એક સૂચના પત્ર બહાર પાડવામાં આવેલ છે, જેમાં આવતી કોન્ફરન્સમાં શા શા વિષયો ચર્ચવા તે વિષે પૂછવામાં આવેલું છે. તેના ઉત્તરે કેટલાએક ગૃહસ્થો તરફથી છુટક છુટક ગયા હશે, પરંતુ આખા જૈન સમુદાયમાં ચર્ચવા યોગ્ય તે પ્રશ્ન હોવાથી અમારા વિચારો અત્ર પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યા છે.

પહેલી અને બીજી જૈનકોન્ફરન્સમાં જે જે વિષયો ગ્રહણ કરીને કરાવ કરવામાં આવ્યા છે તે એવા ચાતુર્યથી કરવામાં આવેલા છે કે તેમાંથી શો શોધી કાઢવું તે નિષ્ફળ પ્રયાસવાળું છે. પરંતુ તેમાં અરચેલા વિષયોમાંથી કેટલાકને અગ્રપદ આપીને ખાસ વધારે ચર્ચવા લાયક છે, અને કેટલાક વિષયોનું પૃથક્કરણ કરીને તેના પેટા વિભાગ જુદા માઢી જાણમાંથી મુખ્ય કરવા લાયક છે:-જેથી ખાસ નીચેની બાબતો અમે વાંચક વર્ગના તેમજ જૈન કોન્ફરન્સના આગેવાનોની દૃષ્ટિ તરફ મૂકીએ છીએ.

૧૪૬

કી જનવૈ પ્રકાશ.

૧ પ્રથમતો આધુનિક સમયાનુસાર વ્યવહારિક ને ધાર્મિક કેળવણીના નિયમને અચૂત આપવાની વૃત્તિ છે. કારણ કે વ્યવહારિક કેળવણીમાં પછાત રહેવાથી આપણે ધણી બાબતમાં પાછળ રહ્યા છીએ. કેમ? પણ સારા હોદ્દા ઉપર અથવા ઉમદા ધંધા ઉપર અને ઉચ્ચ લામન ઉપર આપણા નૈતીની સંખ્યા ખીલકુલ દૃઢિએ પાટી નથી, અથવા બહુજ સ્વચ્છ દૃષ્ટિએ પડે છે. તેથી તે બાબતમાં નેમ અને તેમ આગળ વધવા સારું ઉછરતી વયવાળાઓને સદાયક થવાની આવશ્યકતા છે. તે સાથે ધાર્મિક કેળવણીમાં પણ એટલા બધા પછાત રહ્યા છીએ કે જેથી જ્ઞાન મૂળક શ્રદ્ધાવાળા આપણા વર્ગમાં બહુ ઓછા નજરે પડે છે. કેટલાક મુઘ્ધ શ્રદ્ધાવાળા દેખાય છે, પરંતુ તેઓ બુદ્ધિ વિગેરેની મંદતાના કારણથી અથવા વરે વધી નવાથી ધાર્મિક જ્ઞાન મેળવી શકતા નથી, અને જેઓ મેળવી શકે તેવી બુદ્ધિ વિગેરેની સંપત્તિવાળા છે તેઓ તે બાબતમાં તદ્દન ઉપેક્ષાવાન છે. તેઓ જેટલો પ્રયાસ વ્યવહારિક કેળવણી લેવામાં કરે છે તેનો સોળમો ભાગ પણ આ બાબતમાં પ્રયાસ કરતા નથી, કરવા ઇચ્છતા પણ નથી, અને તેથીજ તેઓ બહુધા શ્રદ્ધાહીન હોઈને શ્રદ્ધાહીનપણુનાં વાક્યો બોલે છે કે જે મુઘ્ધ શ્રદ્ધાવાળાને તેમજ વિદ્વાન જૈન મુનિઓ વિગેરેને ખેદ ઉત્પન્ન કરે છે. શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થવાનું તેમજ શ્રદ્ધા સ્થિર રહેવાનું સાધન જ્ઞાનજ છે; પણ તે મેળવવાનું કામ જેટલું સહેલું ધારવામાં આવે છે તેટલું સહેલું નથી. બી. એ. એલ. એલ. બી. ની ડીગ્રી મેળવવા કરતાં જૈન તત્ત્વજ્ઞાનીની ડીગ્રી મેળવવી અત્યંત કઠણ છે. છતાં હતાં હતાના ઈંગ્રેજ બાળકાઓ-ડીગ્રી મેળવતાઓ ભાર એકાદ બુક વાંચીને જૈન તત્ત્વજ્ઞાની બનવા માગે છે. તે સાથે “આપણું ન મગજ શક્તિએ આપણી આજમાં ન આવે-આપણે બ્યાન્ટની ગેરબ્યાન્ટની કદી ન શપ્તએ તેનું કાંઈ દેખવું નહીં” એવાં મોતાની બુદ્ધિનો ગર્વ ધરાવે છે, પરંતુ બારીસ્ટર થયેલાનું મગજ મેડીકલ લામનમાં નેમ ખીલકુલ કામ કરી શકતું નથી તેમ ધાર્મિક વિષયમાં પણ પ્રવેશક અંધારૂં દારવડે પ્રવેશ કરી, ક્રમે ક્રમે આગળ વધી તત્ત્વજ્ઞાની બની શકાય છે; તે શિવાય મહા ગંભીર એવી સ્યાદાદ શૈલીનું તેમને ભાન થઈ શકતું નથી. તેને માટે ખાસ પ્રવેશક કેટલાક પ્રકરણો છે, અને ક્રમે ક્રમે જ્ઞાન વધારવા માટે અન્ય પુસ્તકો અર્થો છે; તો તેનું શુરૂમદ્દાર જ્ઞાન મેળવી આગળ વધવું જોઈએ. આ બાબત ખાસ આવશ્યકતાવાળી છે, કારણ કે આપણા સમુદાય

ત્રીજો જૈન કોન્ફરન્સ

૧૪૭

આગળ કિપર જેનાથી કામ લેવાનું છે, જે આપણી કોમના અગ્રણી થવાના છે તે કેમ શક્તાવાન બને, અને જૈન શૈલીનો ઉચ્છેદ નહીં કરતાં તેના સહાયક કેમ બને તેમ કરવાની જરૂર છે. તેથી જૈન કોન્ફરન્સમાં બંને પ્રકારની કેળવણીની દૃષ્ટિના નિપચને અગ્રપદ આપી એક આખો દિવસ તેને અર્પણ કરતો જોઈએ, પરંતુ તેમાં વક્તા જૈન શૈલીના જ્ઞાતા અથવા તેવા જ્ઞાતાના અનુયાયી હોવા જોઈએ કે જેઓ પોતાના ભાષણમાં જૈન માર્ગની દૃષ્ટિ કરનારાજ વાક્યોની શ્રેણી અવિચ્છિન્નપણે પ્રવાહમાં મૂકે.

૨ ત્રીજી બાબત પહેલા નિપચને અનુસરતીજ અહણ કરવા યોગ્ય છે, એટલે તે જૈનકેળવણી ખાતું દાખલ કરવાને લગતી છે. આપણા વર્ગની ધાર્મિક કેળવણી ધોરણસર થવા માટે, અવિચ્છિન્ન દૃષ્ટિ પામ્યા કરે તેમ થવા માટે અને તેમાં ભૂલ ભરેલો વિભાગ દાખલ થવા ન પામે તેને માટે આ ખાતું દેખરેખ રાખી શકે અને દયાણુ કરી શકે. તે સાથે વ્યવહારિક કેળવણીમાં આગળ વધેલા તેમજ વધતાનું લીસ્ટ રહી શકે અને તેને માટે યોગ્ય મદદ આપવાનું પણ આ ખાતા તરફથી બની શકે. આ ખાતાની કમીટીમાં આખા હિંદુસ્થાનના ધાર્મિક વિદ્વાનો અને ઇંગ્રેજ કેળવણી લઈને ઠીકી મેળવેલાઓ તેમજ અનુભવીઓની તમામ સંખ્યા દાખલ કરવી જોઈએ. તે કમીટીનું મુખ્ય સ્થળ અમદાવાદ કે મુંબઈ રાખી બહુ દીર્ઘ દૃષ્ટિથી સતત પ્રયત્નવાન બની કામ લેવું જોઈએ. જે એમ બનશે તો આ મંડળ બહુ કામ કરી શકશે. આના મંડળની આપણા વર્ગ માટે ખાસ આવશ્યકતા છે.

૩ ત્રીજી બાબત પણ કેળવણીનેજ અનુસરતી છે, એટલે કે એક જૈન-શ્રેષ્ઠ પ્રયોજક મંડળ સ્થાપવાની આવશ્યકતા છે. હમણા હમણા જૈનશ્રેષ્ઠ બદાર પડતાનું કામ થોડું બળે અંશે શરૂ થયેલું છે. (જેટલે અંશે જોઈએ તેટલે અંશે શરૂ થયેલ નથી) પણ જેટલું કામ ચાલે છે તેટલું બહુ એવું ગીન ચાલતું નથી કે જેના કિપર પૂરતો વિશ્વાસ મૂકી શકાય, એટલે કે જ્ઞાતા કમીટી પૈકી કેટલાંક શુદ્ધ થતાં નથી, ભાષાંતરો થાય છે તેમાં કેટલાક તદ્દન અસ્તાવ્યસ્ત થાય છે, નહીં છપાવવા યોગ્ય અંશે કે સૂત્રો છપાય છે, નહીં કરવા યોગ્ય સૂત્રો કે ન્યાય અંશોદિના ભાષાંતરો થાય છે, છત્રાદિ અન્યેક બાબતો એવી છે કે તેના પર કોઈ પણ પ્રકારનો અંકુશ નીમીકાવા

૨૪૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આવશ્યકતા છે. તે સાથે એવા બહાર પડેલા ક્ષયો ઉપર આ મંડળ તરફથી સવિસ્તર અભિપ્રાય બહાર પડવા જોઈએ કે જેથી મદદ આપવાને યોગ્ય અથવા અયોગ્યની જૈનસમુદાયને સમજણ પડી શકે. આ બાબતમાં ચોક્કસ લાઠન મુકરર કરીને આ કાર્ય કરવાની આવશ્યકતા છે.

૪ આપણા તીર્થોના તેમજ ખીજ દેરાસર વિગેરેના હિશાબો બહાર પાડવા સંબંધી દરખાસ્ત વધારે ચોક્કસ રૂપમાં પસાર થવાની જરૂર છે. શત્રુંજય જેવા મહાન તીર્થનો હિશાબ હાલમાં બ્યારે બહુ સ્વચ્છ રાખવામાં આવે છે અને કમ્પીટીથી રીતસર કામ ચલાવવામાં આવે છે ત્યારે કેટલાક તીર્થોના અન્ય દેરાસરોના હિશાબ અસ્તાવ્યસ્ત રહે છે, એટલુંજ નહીં પણ તેની સીલકના રાખનારાઓ મીઠકતને દબાવી બેસે છે, અને તે કેટલી છે એટલું પણ ખતાવતા નથી, તેમજ તે તીર્થોની કે દેરાસરોની મરામતમાં વાપરતા પણ નથી; તો આ બાબતમાં જરા સંજ્ઞાન બરેસો હરાવ પસાર કરી તેની સંજ્ઞા લેવી જોઈએ.

૫ જૈન ડીરેક્ટરી કરવાની આવશ્યકતા વિષે હરાવ પસાર કરી હજુ સુધી તે બાબતમાં કંઈ પણ કરવામાં આવ્યું નથી તો બાવનગરના જૈનોની ડીરેક્ટરી અદ્યતે તેનો રીપોર્ટ જે હાલમાંજ બહાર પડેલો છે તે ઉપરથી તેના પ્રકારની અથવા જેમ યોગ્ય લાગે તેના પ્રકારની ડીરેક્ટરી આખા હિંદુસ્થાનના જૈનોને માટે થાય અને તે કાર્ય સત્વર અમલમાં મૂકી શકાય તેવી ગોઠવણ સમેત આ હરાવ કરીને પસાર કરવો જોઈએ.

૬ જીર્ણુ પુસ્તકોદ્ધારના સંબંધમાં થયેલા હરાવનો અમલ જેસલમી ખાતે થયો છે, તે પ્રમાણે દરેક સ્થાન માટે અમલ થવા માટે તે હરાવ કરીને પસાર કરવો જોઈએ.

૭ જીર્ણુ ચૈત્યોદ્ધાર વિષે તો કંઈ પણ થયેલુંજ દેખાતું નથી, જીર્ણુ ચૈત્યોની તોંધ કરવાનો પ્રયત્ન પણ થયેલો બહુતો નથી, તો જો બાબત વધારે તાકીદે થવા માટે કરીને તે દરખાસ્ત પસાર કરવી જોઈએ.

૮ હાનીકારક રીતરિવાજો બંધ કરવા સંબંધી હરાવ એક જ દરજ્જે પણ ઘણી જગ્યાએ અમલમાં મૂકાયો છે, પરંતુ ઘણા ગામોને શોધી તે બાબતમાં હજુ નિદ્રાવશ છે, તો તેની ઉંઘ ઉઘાડવા માટે દરેક બાજુના વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ સાથે આ હરાવ કરીને પસાર કરવો જોઈએ.

ત્રીજો જૈન કોન્ફરન્સ.

૧૪૯

૧૦ નિરાશ્રિતને આશ્રય આપવાના પેઢામાં નિરાશ્રિત વિધવાઓ માટે કિશોગની લાઇન કોષ/ક એવી અમલમાં મૂકવી જોઈએ કે જેથી તેઓ સુખે આશ્રયિકા ચલાવી શકે, ધાર્મિક વૃત્તિ ધરાવી શકે, અને અવજો માર્ગે ન દોરાય કે જેથી હાલના કહેવાતા સુધારાવાળાઓનું એ સંબંધમાં કહેવું શકી શકે નહીં.

૧૦ ડેલીગેટોની એકંદર સંખ્યાનો તેમજ શેહેર ગામ કે જાહેર મંડળ પ્રત્યે પૃથક્ પૃથક્ સંખ્યાનો નિર્ણય થયો જોઈએ કે જેથી આપણું કામ દર વર્ષે નખ્યા કરે એમ કેટલાકો કહે છે તો ગામોને માટે ઘરોની સંખ્યા ઉપર અને જાહેર મંડળોને માટે મેમ્બરોની સંખ્યા ઉપર નિયમ બાંધવામાં આવે તો તેમ થઈ શકવા સંભવ છે. સાથે અમુક શી પણ હરાવવી જોઈએ જેથી દરેક શેહેરવાળા આમંત્રણ કરવાની હિંમત કરી શકે એમ પણ કેટલાકો કહે છે તો તે બંને બાબતમાં વિચાર કરવો.

૧૧ શિવાય બાકીના તમામ પાછલા હરાવો ફરીને પસાર કરવા તેમજ આવતા વર્ષે ક્યાં કોન્ફરન્સ ભરવી તેનો નિર્ણય કરવો.

ઉપર પ્રમાણેની બાબતો જે વિચારમાં આવી તે જણાવી છે. આ ઉપર વિદ્વાન તેમજ બુદ્ધિમાન ગૃહસ્થોએ પોતાના વિચારોની શ્રેણી ચલાવવા ચોગ્ય છે. અત્ર બહુ વિસ્તાર કરવાની હાલ અગત્ય નથી.

નામદાર ગાયકવાડ સરકારે કોન્ફરન્સના મેળાવડામાં જાતે હાજર થવાનું આમંત્રણ સ્વીકારી જૈન વર્ગને આભારી કરેલ છે. અને એ પ્રમાણે થવાથી આ મેળાવડો બહુ દીર્ઘ નીકળવા સંભવ છે. વડોદરાના જૈન બંધુઓ પોતાની દ્રવ્ય આદા કરવામાં પૂરેપૂરા તત્પર થયેલા જણાય છે, તેમજ બહાર ગામથી પણ ડેલીગેટોની સંખ્યા સારી થવાના અવાજ આવે છે, કારણ કે ભુબંધની કોન્ફરન્સમાં નહીં આવેલાઓને પસ્તાવો થયેલો છે. આવો શ્રી સંઘનો મેળાવડો ક્યાંથી થાય ? અને તેની ભડિતનો કે દર્શન માત્રનો પણ લાભ ક્યાંથી મળી શકે ? આ વાત બહુ મુશ્કેલ છે; માટે ગર પ્રયાસે, સ્વસ્થ ખર્ચે અને સહેજે એવો લાભ મળે તેમ હોવાથી તેવો લાભ લેવા માટે સૌ કોઈ તત્પર થાય એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.

વડોદરાની કોન્ફરન્સ પ્રતિદર્શક થાય અને તેના કાર્યકર્તાઓનો પ્રયાસ ફળીભૂત થાય એમ અમે આંતરણથી ઇચ્છીએ છીએ.

૨૫૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મુનિ શ્રી વિદ્યાસાગર ન્યાયરત્નનો

ચમત્કારી ચિતાર.

આ દુનિયામાં કોઈ પરોપકારમાં તો કોઈ પાખંડમાં, કોઈ સદ્વિદ્યામાં તો કોઈ મિથ્યા આડંબરમાં, કોઈ ક્રિયા પાળવામાં તો કોઈ ક્રિયાનું ખંડન કરવામાં, કોઈ દેવગુરની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવામાં તો કોઈ રવચ્છંદ્રપણે વિચરવામાં મગ્ન માને છે, તેમાં માણસ બનતો દોષ ન કાઢતાં સમગ્ર પુરૂષો તેના કર્મનોજ દોષ ગણે છે. આપણા વિદ્યાસાગર આ ઉપર કહેલી બાબતોના એક નમુનારૂપ છે. પોતે જો ખરેખરા વિદ્યાસાગર છે તો તેમને આતું વિદ્યાસાગર ન્યાયરત્નનું બોઈ સાથે લઈ ફરવાની શી જરૂર છે? પણ શું ફરીએ! આડંબર સહુને વહાલો છે. અલંકારરૂપી અજ્ઞાનોના સપાટામાં આવા વિદ્યાસાગર જેવા પણ સપકાઈ જાય છે તો આપણા જેવા ખામર પુરૂષોત્તું શું ગળું? હવે કોઈને શંકા ઉત્પન્ન થશે કે આ લેખકને વિદ્યાસાગરમાં મિથ્યા અલંકાર છે તેની શી ખાતરી? તો મારે કહેવું પડશે કે જો તેઓ સાદેજ ખરેખર વિદ્યાના સાગરજ હોય તો તેમની વિદ્યા આટલી બહાર છલકાઈ જાયજ નહિ. આપણમાં એવી સાદી કહેવત છે કે ‘અધુરો ઘડો વધારે છલકાય’. જેનામાં જ્ઞાનની ન્યૂનતા હશે તેજ એમ કહેવા વીકળશે કે ‘મારું કહેવું બધું સત્ય છે, હુંજ વિદ્વાન છું’, અને ચારી આગળ સધળા પાણી ભરે છે.’ પણ તેઓ સાદેજજ કેકાણે કેકાણે લખતા આવ્યા છે કે **વહુરના વસુંધરા** તે પ્રમાણે તેઓ સાદેજ કરતાં પણ બીજા પડિત પુરૂષો આ દુનિયામાં મોબૂદ છે પણ તેઓ બિચારા મિથ્યા આડંબર ધારણ કરી લોહોમાં પ્રતિષ્ઠા પામવા માગતા નથી, હંદ્રિયોને મોકળી મૂઢી તેઓને સચેચ્છપણે પ્રવર્તાવતા નથી, તેઓ તો આત્મસાધનમાં તત્પર રહી પાદચાર પત્રો વિદાર કરી અમુક રથજે અમુક વખત રહી પરોપકારગુદિથી પરોપદેર યથાશક્તિ શાંતિથી કરી જાય છે. આપણા વિદ્યાસાગરજીએ માટેવાટનાં ગાણું પીધેલાં હોવાથી અને દેશદેશનો અનુભવ મેળવેલો હોવાથી, તેઓશ્રીમાં નિપુણતા અને યુક્તિબાજપણું વિશેષ હોય તે સદજ સમજાય તેવું છે. પરંતુ ધર્મનું ઉલ્લંઘન કરીને મેળવેલી સધળી લબિધઓ પ્રથા છે એવું સર્વ મનસ્વી

મુનિ શ્રી વિદ્યાસાગર ન્યાયરત્નનો અમત્કારી ચિતાર. ૧૫૧

માણસો એકે અનાને કયુલ કરશે. મુનિ શ્રી કહેશે કે ‘હમ ધર્મના ઉ-
છંચન કવ કરતે હૈ?’ તો તેના જવાબમાં એટલુંજ કે રેલપર સ્વારી
કરતી તે શું જૈનમુનિનો ધર્મ છે? પાસે પરિચલ રાખી ભોળા દોડામાં
વાડવાહ કહેવડાવવી તે શું અક્રિયન યતિધર્મને છાજે છે? એક ત્યાગી
પેટને માટે રસોઇ કરાવી જમવું અને બીજા સમારંભ કરવા તે ‘અહિંસા
પરમોધર્મ: એ સૂત્રને એજ લગાડનાઈ નથી? રેલની મુસાફરી વખતે ઉજ્ય
પાણીનો યોગ ન મળે તો જેવા તેવા પાણીથી પણ ચલાવી લેવું તે શ્રી
ગદાવીરની આજ્ઞાનો ભંગ કરવાનો પોતાનો ધર્મ સમજે છે? સ્ત્રીઓનો રો-
શનની ગીર્દામાં સંધ્ય થાય અથવા તેણીઓના સ્વરૂપનિરીક્ષણ માત્રથી
સાધુ મુરખના બ્રહ્મચર્યને દૂધણ લાગે તેની પણ ઉપેક્ષા કરી ઉચ્છૃંખલપણે
વર્તવું તેને શું તેઓશ્રી પોતાનો ધર્મ માને છે? ટીકીટને માટે કોઈ ગૃહસ્થ
પાસે બિદા માગવી તે શું તનમાત્ર વસ્ત્ર અને સુધામાત્ર અન્ન લેવાના
સાધુના ધર્મને કલંકિત કરનાઈ નથી? તેવી બિદાનો રોધ કરવાથી તેઓ-
શ્રીને શું મોઢું વિધન આવી પડવાનું હતું? પગ રસ્તે વિહાર કરવાથી શું
તેઓશ્રીનો ધર્મ પ્રચાર કરવાનો હેતુ પાર પડી નહીં શકત? હું તો
ધાઈ છું કે વિશેષે પાર પડી શકત; કારણ કે ઉપદેશ કરતાં સહવર્તનની
છાપ લોકોપર વધારે પડે છે. Example is better than precept.
કદાચ ન્યાયરત્નજી પોતાના જવાબની ખાતર કહેશે કે હમ ગીતાર્થ મુનિ
હોનેમ્ હમકો સર્વ પ્રકારકી છૂટ હૈ તો તેઓશ્રી મુસલમાની રાજ્યમાં
કે જ્યાં શ્રાવકની વસ્તી થોડી હોય એવા શહેરમાં કેમ છુપાતા શ્રે છે? વળી
તેઓની જન્મભૂમિનો પ્રદેશ કે જ્યાં જૈનધર્મનો પ્રચાર વિશેષે થઈ શકે તેમ
છે ત્યાં રેલરસ્તે કેમ પધારતા નથી? શું ઉક્ત મુનિશ્રીને અન્ને આવતાં
કાંઈ લગ્ન આવે છે? કે આ દેશ તરફ તેમને કાંઈ દ્રેષ છે? સાચું કહેવાનો
વખત નથી માટે મુનિશ્રીને આવા કથનથી ખેદ ન થતાં કાંઈ પણ ફાયદો
થાય એવો મારો મરદો છે. હું આપણા પ્રસ્તુત મુનિશ્રીને ઉપદેશ દેવા યોગ્ય
નથી પણ વિનંતીરૂપે લખું છું, ગદાસાગરશ્રી મારા કરતાં તો સંકડો દુરંજને
વધારે સમજી શકે તેવા છે.

પરંતુ મને આ લખવાનો પ્રસંગ શાથી બન્યો કે મુનિશ્રીએ જૈન
પેપરના અદારમાં અંકમાં મારા સત્તર સવાલ સંબંધી એવું છપાવ્યું છે કે

૧૫૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

તેમણે ક્રોધ પણ સવાલના જવાબમાં બુલવ કરી નાંખી હતી અને જવાબ પૂર્વે
હતાં પણ શું મુનિશ્રીને માન્ય નથી કે કિત સવાલો પેઠી આઠ સવાલોના
જવાબ સંબંધી ટીકા કરીને તેઓશ્રીની બુદ્ધિ પત્રદ્વારા મેં પ્રત્યક્ષ બતાવી
આપી હતી? તો તે પત્રનો સંતોષકારક જવાબો પત્રદ્વારા કર્યો તો દર
રસો પણ ઉપરાંત એવું લખી માર્યું કે “રાયચંદ કસળચંદ તો દમેરા જવા-
બસે બંદોન બુદ્ધિ દોગવા દે, જૈન દમકુ ચીડીયો બંદોન બન્યવાદ દેને
રહેને હૈ.” પણ મુનિશ્રીની ચીડીની નકલ છપાવવી હતી તો આખે આખી
છપાવવી હતી. તેમ ન કરતાં લોકોનો ફોગટ કપટક્રિયાથી છેતરી પોતાની
ચાતુરી બતાવવામાં શું તેઓ બહાદુરી માને છે? તેઓશ્રીને હું પુછું છું કે
શું આખે સવાલના જવાબમાં એકે બુલવ નહોતી કરી? જો એમ હશે તો
હું હજુ પણ બુદ્ધિ બતાવી આપીશ. અલબત્ત, મેં પત્રના પ્રથમ ભાગમાં
મુનિશ્રીને પ્રિય છે એમ ધારીને પ્રશંસાના બેચાર વાક્યો લખ્યા હતા, પરંતુ
તેમાં પણ કેટલીક (Ironical speech) માર્મિક ભાષા હતી તે મુનિશ્રીએ
નબળતાં છતાં આત્મસ્થાધાની ખાતર તેમાંથી પણ બેચાર શબ્દોનો ફેરફાર
કરી નાંખી વાક્યનો ભાવાર્થજ બદલી નાંખ્યો. મને સાંભરે છે કે મેં તે
ચીડીમાં એવી ઉપમા લખી હતી કે ‘આપ દેવતાના શુર જૂદસ્પતિને
પણ વાદવિવાદમાં પરાજય પમાડો તેવા છો’ તે ઉપમા શું યોગ્ય હતી?
જો યોગ્ય હતી તો તેને તેજ શબ્દોમાં ચીડીની નકલ છપાવવી હતી,
પણ જ્યાં સુધી હૃદયમાં કપટરૂપી કાળો નાગ ફરતો હોય ત્યાં સુધી નિષ્પક્ષ-
પાત્રણે લખાણ કરવું કઠ રીતે સહે? આ વખતે મેં આટલુંબધું લખ્યું
છે તેથી મને તો લાગે છે કે મુનિશ્રી મારાપર તુટી પડશે પણ ખચ્ચીત
માનજો કે તેથી કાંઈ મારી હલકાઈ થઈ જવાની નથી. મને તો જે જે મારી
બુદ્ધિ પ્રમાણે સાચું લાગ્યું તે લખ્યું છે પછી વાચકજનને જે રસે તે ખરું.
મેં તો મુનિશ્રીના હિતની ખાતર અને લોકોનો જ્ઞાન મટાડવાની ખાતરજ
લખ્યું છે. હેવટે મુનિશ્રી પોતાની ઉતરતી અવસ્થામાં પોતાના શુદ્ધ જ્ઞાનનો
ઉપયોગ કરી આત્મારામજી મહામુનિરાજની પેઠે જૈનધર્મને દીપાવી તથા
લોકે હિતકર પુસ્તકો છપાવી જનસમાજનું કલ્યાણ કરો અને ઉત્તમ ગતિ
મેળવવા આત્મસાધન કરો એવું ઇચ્છી આ લેખ પૂર્ણ કરું છું.

હિતૈષી શા. રાયચંદ કસળચંદ.

અમદાવાદ.

વણિક સુતા લીલાવતીની કથા.

૧૫૩

આ લેખકને આ લેખ 'ઝેન' પત્ર તરફ મોકલવાનું લખ્યા હતાં 'તેમણે આ લેખ લીધો નથી' એવું લખાણ આવતાં માત્ર ન્યાય આપવાની ખાતર અમે જોયેને તેવો પ્રગટ કર્યો છે, આ સંબંધમાં અમારે અભિપ્રાય આપવાનું કારણ નથી.

પૂજ્ય પૂજ્ય વિષે.

વણિક સુતા લીલાવતીની કથા.

જે પ્રાણી ઉત્તમ પુણ્યવડે શ્રી જિનેશ્વરની ત્રિકાળ પૂજા કરે છે તે પ્રાણી દેવતાનું સુખ પ્રાપ્ત કરી અનુક્રમે શાશ્વત સુખ (મોક્ષ સુખ) ને પ્રાપ્ત કરે છે. શ્રી વીતરાગ પ્રભુની ઉત્તમ કુસુમવડે પૂજા કરીને જન્મ એક વણિકપુત્રી દેવ સંબંધી ઉત્તમ સુખ અને શાશ્વત સુખ પામેલી છે તેવી રીતે અન્ય પ્રાણીઓ પણ દેવસુખ અને શાશ્વત સુખને પામે છે.

વણિક પુત્રીની કથા.

આ ભરતક્ષેત્રમાં ઉત્તરમધુરા નામે એક પ્રસિદ્ધ નગરી છે. તે નગરીનો સુરેન્દ્ર નામે પ્રખ્યાત રાજા હતો. તે પુરીમાં ધનપતિ નામે દ્રવ્યવાન શ્રેષ્ઠ રહેતો હતો. તેને શ્રીમાળા નામે સ્ત્રી હતી. તેમને લીલાવતી નામે પુત્રી થઈ હતી. તેનાથી કનિષ્ઠ ગુણધર નામે તેણીને એક પ્રીતિવાળો ભાઈ હતો. તે બંને સહોદર ધનપતિ શ્રેષ્ઠીના ઘરનાં આજીવણ રૂપ હતાં. એક વખતે ઉદ્યાનમાં ગયેલી લીલાવતીને જોઈ કામદેવથી વિધાયેલા દક્ષિણ મધુરાના ક્રોધ શ્રેષ્ઠીના પુત્ર વિનયદત્તે તેણીનું પાણિમહણ કર્યું.

અન્યદા લીલાવતી પોતાની ધાત્ર્ય માતા તથા દાસીની સાથે પોતાને સાસરે જવા ચાલી; અને પતિના પરિજને યુક્ત પતિને ઘેર પહોંચી. સાસરાને ઘેર રહેતાં એકદા તેણે માલતીના પુણ્યની સુંદર માળાવડે પોતાની શોકે પૂર્જિત એવું એક જિનગિમ્બ દીકું. તે જોઈ અત્યંત મત્સરથી અને અનાદિ મિથ્યાત્વવડે મોહ પામેલા મનથી ક્રોધાયમાન થયેલી લીલાવતીએ પોતાની દાસીને કહ્યું—'આ માળાને લઇને તું બહાર વાડીમાં ફેંકી દે, કેમકે

૧૫૪

શ્રી જનમતી પ્રકાશ.

તેને જોતાં મારાં નેત્ર દ્રવ્ય થાય છે.' લીલાવતીનો હુકમ ચલાવી જેની દારી તે બિનાબિંબ પાસે ગઇ, તેની તેજે તે માળા સર્પ રૂપે દાડી, એટલે દાસી તે માળા લઇ શકી નહિ. માળા લેવાને માટે લીલાવતીએ વારંવાર કળા છતાં દારીએ બ્યારે માળા લીધી નહિ ત્યારે લીલાવતી પોતે માળા હાથમાં લઇને ફેંકી દેવા બહાર નીકળી, પણ દેવતાના પ્રભાવથી તે માળા તેના હાથથી છૂટી જ પડી નહિ-સર્પ રૂપે તેને હાથેજ વળગી રહી; એટલે તેણી ઉભે શબ્દે વિલાપ કરવા લાગી. તેને વિલાપ કરતી સાંભળીને નગરલોક ત્યાં આવી પહોંચ્યા. નગરજનો તે દષ્ટીકત બાણીને તેની નિંદા કરતા લાગ્યા; તે સાંભળીને તે વિલાપી થઇ સતી બની રહી. તેવામાં બિન્નકુલ મત્સર બાવથી રહિત અને સમકિતમાં નિશ્ચળ બુદ્ધિવાળી જનમતી નામે ઉત્તમ શ્રાવિકા જે તેની શોક હતી તે ત્યાં આવી. લીલાવતીને રોતી જોઇને કરુણા વડે નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરી જનમતીએ તે માળા તેણીના હાથમાંથી લઇ લીધી. જનમતીના હાથમાં રહેલી તે માળા શ્રી જૈનધર્મના પ્રભાવથી અધિક સુગંધવાળી થઇ ગઇ. તત્કાળ નગરીના લોકોએ તેને ઘણી સાળા-શી આપી, અને નિમળ શીલ સુગંધવાળી તે જનમતી દેવતાને પણ વ-લ્લભ થઇ.

આ અરસામાં કોઇ બે મુનિ ઘરે ઘરે કરતાં લીલાવતીના ઘરના દાર પાસે આવી ચડ્યા. પોતાના દાર પાસે ઉભા રહેલા તે મુનિઓને જોઇને તત્કાળ ઉભા થઇ લીલાવતીએ પરિવાર સહિત પરમ વિનય પૂર્વક તેમને વંદના કરી. બે મુનિમાંથી જેક મુનિ ધર્મલાભ આપીને બોલ્યા-“હેલીલાવતી! તારા દિતને કરનાર મારું વચન તું સાંભળ: જે પ્રાણી શ્રી જિતેશ્વર ભગવંતની ઉત્તમ પુણ્યવડે ત્રિકાળ પૂજન કરે તે દેવતાના સુખ ભોગવી અતુ-ક્રમે સાશ્વત સુખ (મોક્ષ) ને પ્રાપ્ત કરે છે. જે માત્ર એક પુણ્યથી પણ શ્રી જિતેશ્વર ભગવંતની ભક્તિ પૂર્વક પૂજન કરે તો તે ઈવ દેવ અને અમુરોની ઉત્તમ સમુદ્ધિને પામે છે. અને જે પ્રાણી મત્સર બાવથી બીજાએ કરેલી જિનપૂજને દૂર કરે છે, તે પ્રાણી આગામી કાળે દુઃખથી પરિનાપ પામતો સતો દગ્ધરો બન કરવારૂપ આ સંસારચક્રમાં પરિભ્રમણ કરે છે; તેમજ આ ભવમાં પણ જિનપૂજનમાં વિઘ્ન કરવાના કારણથી દારિદ્ર્યના દુઃખથી સંતપ્ત રહ્યા કરે છે, અને સુખ મોહાગ્રથી રહિત થાય છે.”

વણિકમુતા લીલાવતીની કથા.

૧૫૫

આ પ્રમાણે તે મુનિરાજનાં વચન સાંભળી પવનથી હણાયેલા વૃક્ષના પવનની જેમ કંપતી તે લીલાવતી બોલી-“હે ભગવન! જો એમ છે તો મેં પાપિણીએજ એવું પાપ કરેલું છે.” એમ કહીને માળા સંબંધી બધો વૃત્તાંત તેમને કહી સંભળાવ્યો. ત્યજી પૂછ્યું-“હે ભગવન! આ પાપથી મારી પાપિણીની શુદ્ધિ કેવી રીતે થાય તે કહો.” મુનિએ કહ્યું-“ભાવ શુદ્ધિ પૂર્વક જિનપૂજન કરવાથી જો પાપની શુદ્ધિ થશે.” તે સાંભળી ઉભી થઈ નગન કરીને તે બોલી-“આજથી બાવજીના સુધી અવસ્ય શ્રી જિનેશ્વરની પૂજન મારે ચિરકાળ કરવી.” પછી પત્રાત્તાપથી પરિતાપ પામતા શરીરવાળી તેણી શુદ્ધ બાવથી વારંવાર ચરણે વળગી વળગીને જિનમતીને ખમાવવા લાગી.

આ પ્રમાણે મુનિનાં વચનથી લીલાવતી પરિજન સાથે પ્રતિભોધ પામી, અને નિર્ભય સંમકિતને પ્રાપ્ત કરી પરમ શ્રાવિકા થઈ. કહ્યું છે કે “જ્યાં સુધી દ્રવ્યનો નાશ ન થાય, જ્યાં સુધી જીવને બાંધવનો વિયોગ ન થાય, અને જ્યાં સુધી દુઃખ પામે નહિ ત્યાં સુધી પ્રાણી ધર્મને વિષે ઉદ્દેશ કરતો નથી.” આ પ્રમાણે તેને પ્રતિભોધ પમાડીને જેમની સન્માનાદિકૃત્તી પૂજન કરેલી છે એના તે મુનિએ લોકમાંથી પણ પ્રશંસા પ્રાપ્ત કરીને તેના ઘરમાંથી નીકળ્યા.

લીલાવતી પ્રતિદિન પરમ ભક્તિથી ઉત્તમ પુષ્પવડે શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજન કરવા લાગી. અન્યદા ઘણા દિવસ થયા પોતાના માતૃપિતાને જોયેલા ન હોવાથી આજ્ઞા લઈને તે ઉત્તરમથુરામાં આવી. ઉત્તમ દશાવાળા પુરુષના ઘરમાં લક્ષ્મીની જેમ લીલાવતીના પિતૃગૃહે આવવાથી તેના માતા પિતા અને બાંધવજનને ઘણો સંતોષ થયો. તેને દરરોજ જિનપૂજન કરતી જોઈને એકદા તેના ભાઈએ પૂછ્યું-“હે બેન ! આ જિનપૂજનનું ફળ મને કહો.” તે બોલી-“હે ભાઈ ! જિનવર પૂજથી જીવ દેવ અને ચક્રવર્તીની શુદ્ધિ પામીને અનુક્રમે સિદ્ધિ સુખની સમૃદ્ધિને પામે છે. વળી જે ત્રિકાળ ભક્તિથી જિનપૂજન કરે તેને આ લોકમાં પણ શત્રુ કે દુષ્ટ પુરુષોએ ઉત્પન્ન કરેલા ઉપસર્ગો થતા નથી.” બાંધુ બોલ્યો-“જો એમ હોય તો મારે પણ આજથી બાવજીના સુધી એવો નિયમ છે કે હમેશાં ત્રિકાળ જિન પૂજન કરવી.” બેન બોલી-“હે ભાઈ ! તને ધન્ય છે કે જેની આવી શુદ્ધિ થઈ, કેમકે મંદ પુરુષવાળા પ્રાણીને જિનપૂજન કરવાની શુદ્ધિ થતી નથી.”

૬૫૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ પ્રમાણે તે બાપ બેન સર્વદા પોતાના નિયમમાં અ-
ખડિતપણે વર્તતા સતા શ્રી જિનેન્દના ચરણની પૂજા કરવામાં તત્પર રહીને
દિવસો વ્યતિક્રમાવવા લાગ્યા. પ્રત્ય કાલે પણ તેમનાં પ્યાન શ્રી જિનેશ્વરના
ચરણની પૂજામાં તત્પર રહેવાથી તેઓ બંને પ્રત્ય પામીને સૌખ્ય દેહોત્કમાં
દેવતા થયા. ત્યાં તે બંને પૂર્વ કરેલી શ્રી જિનેશ્વર પૂજા સંજ્ઞાની મર્ગના
પ્રભાવથી હૃદયને ઇચ્છિત સુખભોગ બોગવા લાગ્યા.

હવે પદ્મપુર નામના નગરમાં પદ્મરથ નામે રાજા હતો. તે રાજાને
શુદ્ધા નામે પ્રાણપ્રિય રાણી હતી. પહેલા દેવલોકમાંથી ગુણધરનો છવ પ્રથમ
ચનીને તે પદ્મરથ રાજાનો પદ્મા રાણીના ગર્ભથી ઉત્પન્ન થયેલો બ્રથ નામે
પુત્ર થયો. તે કુમાર અનેક શાસ્ત્ર ને કળા અદણ કરવાથી કુશળ અને
મૌવનવય તેમજ લાવણ્ય યુક્ત કાંતિથી પરિપૂર્ણ ચવાથી જાણે પ્રત્યક્ દેવ-
કુમાર હોય તેવો દેખાવા લાગ્યો.

સુરપુર નામના નગરમાં સુરવિક્રમ નામે રાજા હતો. તેને
શ્રદ્ધિની જેવી વલ્લભ શ્રીમાલા નામે પ્રિયા હતી. લીલાવતીનો છવ દેવલોક-
માંથી ચનીને તે શ્રીમાલાના ગર્ભમાં આવી સુરવિક્રમ રાજાની વિનયશ્રી નામે
પુત્રો થઈ. તે પોતાના સૌભાગ્ય ગુણથી શિવ અને વિષ્ણુની સ્ત્રીની જેમ
નિઃસંગ એવા મુનિઓના હૃદયને પણ હરતી હતી, તો ખીમના હૃદયને હરે
તેમાં તો શું આશ્ચર્ય ! એક દિવસે તેની માતાએ પોતાની પુત્રીને પાણિ-
અહણને યોગ્ય થયેલી જાણીને રાજાને નમવા માટે મોકલી. રાજસભામાં
એડેલા રાજાના ચરણકમળમાં નમસ્કાર કરીને તે તેમના બોળામાં બેઠો. પિ-
તાએ પણ તેના મસ્તકપર ચુંબન કર્યું. તે કુમારોને વરયોગ્ય થયેલી જોઈ
રાજા ચિંતાઈપ સાગરમાં ડુબી ગયો, અને વિચારવા લાગ્યો કે ‘ આ પુત્રી
કોને આપવી ? તેને યોગ્ય કોઈ વર જોવામાં આવતો નથી. ’ પછી રાજાએ
કુંવરોને કહ્યું—‘ અહીં એડેલા બધા રાજપુત્રો ઉપર દૃષ્ટિ નાંખ, તેમાંથી જે
તારા મનને ઇષ્ટ હોય તે બતાવ કે જોથી તેને હું તારે માટે પસંદ કરું. ’
કુંવરીએ તેમની ઉપર દૃષ્ટિ નાખીને સત્વર પાછી ખેંચી લીધી. કારણ કે જે ન-
ચણુનેજ ન રહે તે શું હૃદયને ગમે ? પછી તેઓની ઉપર તેણીનું ચિત્ત
વિરક્ત જાણીને રાજાએ ખીમ ઘણા રાજાઓનાં રૂપ ચિત્રી મંગાવીને
તેને દેખાડ્યા. તે જોતાં પણ રાજકન્યાની દૃષ્ટિ કોઈનાપર આનંદ પામી નહિ.

૧ પાર્વતી અને સજ્જનો.

પણિક્ષુતા લીલાવતીની કથા.

૬૫૬

કારણ કે 'કર્મવશે અન્ય કોઈની ઉપર દૃષ્ટિ સ્થિરતા કરતીજ નથી, પૂર્વ સં-
યોગવાળા ઉપરજ દૃષ્ટિ કરે છે.' આ પ્રમાણેની હકીકતથી હૃદયમાં દુઃખ
પામેલા રાજાએ પોતાની રાણી સાથે ચિંતવ્યું કે 'શું આ પુત્રીને પસંદ
આવે તેનો કોઈ રાજપુત આ નગરમાં વિધિએ જતાઢ્યોજ નથી !'

અન્યથા જ્યકુમારનું રૂપ ખટ ઉપર આજેખી મંગાવીને તેને જતાવવા
મોકલ્યું, તે બેઠાને હર્ષવડે તેને રોમાંચ ખટા થયા, અને સિંગખ દૃષ્ટિએ તે
રૂપ બેંચા લાગી. તે વાત જાણીને રાજાએ કહ્યું 'આ જ્યકુમાર ઉપર વિન-
યશ્રી અનુરાગવાળી થઈ તે ઘટે છે. કારણ કે હંસલી હંસનેજ પસંદ કરે,
કાગને પસંદ કરે નહિ.' પછી રાજાએ કન્યાદાન નિમિત્તે પોતાના મંત્રીને
ખોલાનીને પદ્મપુરે પદ્મરાજની પાસે મોકલ્યો. તે મંત્રીએ પદ્મપુરમાં જઈ
પદ્મરથરાજાને નમીને કહ્યું - 'હું સુરપુરનગરથી તમારી પાસે આવ્યો છું; અ-
મારા રાજા સુરવિક્રમે કહેવરાવ્યું છે કે મારે વિનયશ્રી નામે એક સુંદર પુત્રી
છે, તે તમારા પુત્ર જ્યકુમારને મેં આપી છે.' મંત્રીનાં આવાં વચનથી તે
રાજાની પુત્રીનો તેણે સ્વીકાર કર્યો. કારણ કે ઘેર આવતી લક્ષ્મીને કોણ
ન ઇચ્છે? રાજાએ જ્યકુમારને તે કન્યાના લાભના ખબર આપ્યા. તે જાણી
નિર્ધન જેમ સમૃદ્ધિના લાભથી ખુશી થાય તેમ જ્યકુમાર પણ ખુશી થયો. પછી
પદ્મરથ રાજાએ યોગ્ય સન્માન કરી તે મંત્રીને વિદાય કર્યો. તે પણ વિવાહનો
દિવસ નક્કી કરીને પોતાને નગરે આવ્યો.

પિતાના આદેશથી શુભ દિવસે જ્યકુમાર પરિજન સમેત પદ્મપુરથી
આયો, અને અતુક્રમે સુરપુરનગરે પહોંચ્યો. રાજા સુરવિક્રમે મોટા ગૌરવથી
સન્માન કરી મોટા વૈભવ સહિત કુમારનો નગરપ્રવેશ કરાવ્યો. પછી પાણિ
અહણુડું સુદર્ભ પ્રાપ્ત થયે સતે કુમારે ઘણા મંગળીકના શબ્દો થતાં રાજા-
કુમારીની સાથે પાણિઅહણુ કયું. કેટલાક દિવસ મોટા હર્ષથી સાસરાને ઘેર
રહી પ્રાંતે રજા લઈને ઘણા સન્માન સાથે તે કુમાર પોતાના નગર તરફ
જમા આવ્યો.

જ્યકુમાર વિનયશ્રી સહિત અરણ્યની મધ્યમાં ઘડને જતો હતો તેવામાં
દેવતાઓએ પૂજેલા અને સાધુઓના પરિવારવાળા કોઈ આચાર્ય તેના જોવામાં
આવ્યા. તે આચાર્ય મદારાજાને નિર્મળ એવ વચ્ચે ધારણ કર્યા હતાં; તેમના
દાંતની કાંતિ નિર્મળ અને એવ હતી; નિર્મળ એવા ચાર માને યુક્ત હતા;

૨૫૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને નામે પણ નિર્મળાચાર્ય હતા. તેમને જોઈને વિનયશ્રીએ કહ્યું-“હે સ્વામી! આ કોઈ મુનિશ્વર દેખાય છે, તેથી આપણે ત્યાં જઈ પરમ ભક્તિથી વંદન કરીએ.” તે સાંભળી કુમાર પોતાના પરિવાર સાથે તરતજ ત્યાં ગયો, અને પરમ વિનયપૂર્વક તેણે તે મુનિને વંદના કરી. મુનિએ સંસારરૂપ દુસ્તાર સાગરને કિતારનાર ‘ધર્મલાભ’ આપીને કુમારને કહ્યું-“હે જયકુમાર! તમને સ્વાગત છે.” ત્યારપછી વિનયશ્રીને પણ નામ દહને કહ્યું-“ભદ્રે! તને ધર્મસંપત્તિ પ્રાપ્ત થાઓ.” આ પ્રમાણે મુનિના કહેવાથી વિનયશ્રીએ મુનિ મુનિના ચરણકમળમાં પ્રણામ કર્યા.

પછી તે જાને સ્ત્રીપુરૂષ હૃદયમાં ચિંતવવા લાગ્યા કે—આ ભગવંત અમારા નામ ક્યાંથી બાળે? અથવા તેમાં કોઈ આશ્ચર્ય નથી; કારણ કે ‘મુનિઓ જ્ઞાનધારી હોય છે.’ પછી તે મુનિરાગનાં વચનથી જિનધર્મ સાંભળી જયકુમારે નમસ્કાર કરી પોતાનો પૂર્વભવ પૂછ્યો કે “હે ભગવન્! મેં પૂર્વ ભવે શું બધું નિર્મળ પુણ્ય કર્યું હતું કે જેથી આ ભવમાં મને હૃદયને પ્રસિદ્ધિ રાખ્ય અને આ સ્ત્રી પ્રાપ્ત થયાં?” મુનિ બોલ્યા—“તું પૂર્વભવે એક વણિકનો પુત્ર હતો; તારે લીલાવતી નામે એક જ્યેષ્ઠ ભગિની હતી; તે તને બહુ વહાલી હતી, તે ત્રિકાળ જિનપૂજન કરતી હતી. તેને પૂજન કરતી જોઈને તને પણ જિનપૂજમાં શ્રદ્ધા થઈ, અને તેથી તું પણ તેમાં પ્રવર્ત્યો. તે શ્રી જિન પૂજના પુણ્યથી દેવલોકનાં સુખ ભોગથી ત્યાંથી ગયીને આ ભવમાં તે આવું સંખ્ય પ્રાપ્ત કર્યું. હજુ પણ કેટલાક જન્મોતરમાં દેવ તથા મનુષ્ય ભવનાં સુખ ભોગથીને પ્રાંતે સિદ્ધિસુખને પ્રાપ્ત કરીશ.”

આ પ્રમાણેનો પોતાનો પૂર્વ ભવ સાંભળી હૃદયમાં હર્ષ પામીને તેણે પૂછ્યું “હે ભગવન્! જિનપૂજના પ્રભાવથી મારી જૈન લીલાવતી કઈ ગતિમાં પ્રાપ્ત થઈ? અને હાલ તે ક્યાં છે?” મુનિ બોલ્યા—“તે લીલાવતી સોધર્મ દેવલોકમાં દેવતાનાં સુખ ભોગથીને દૈવયોગે આ ભવમાં આ તારી સ્ત્રી થયેલી છે.” આ પ્રમાણે મુનિનાં વચનથી પોતાનું ચરિત્ર સાંભળીને તે જાને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન કલ્પન થયું, જેથી પોતાનું પૂર્વ ભવનું બધું ચરિત્ર તેમને સાંભરી આવ્યું; એટલે તે જાનેએ મુનિ પ્રત્યે કહ્યું “હે ભગવન્! મમાઈ કહેતું બધું જાતિસ્મરણથી અમારા જન્મજન્મમાં પણ આવ્યું છે, અને ને તેજ પ્રમાણે છે.” પછી વિનયશ્રી બોલી—“હે ભગવન્! હું શું અગ્નિમાં પ્રવેશ કરું? કારણ કે પૂર્વ ભવો મારો બધું આ ભવમાં મારો પતિ

પણિક મુના લીલાવતીની કથા.

૧૫૬

યો છે. હું ભગવત! મારા જન્મને ધિક્કાર છે! ધિક્કાર છે! આ લોકમાં પણ મારો જન્મ નિહિત છે, કેમકે પૂર્વ જન્મો બ્રાતા તે આ ભવે ભર્તા થયો.' મુનિએ કહ્યું-‘ભદ્રે! એવું દુઃખ ધર નહિ. કારણ કે આ સંસારમાં મૃત્યુ પામ્યા પછી બંધુ હોય તે ભર્તા પણ થાય છે.’ તે જોલી-‘હું ભગવત! જો કે સંસારમાં સર્વ એવું છે; પણ જ્યાં સુધી અજ્ઞાન હોય ત્યાં સુધી તે સંજ્ઞાથી દુઃખ થતું નથી, પરંતુ આત્માદિતને ઇચ્છનારો એવો કોણ પ્રાણી જાણીને વિષ આવે? તેથી હવે જ્યારે હું સાત ઘઠ ત્યારે પૂર્વ જન્મના જ્ઞાતાની સાથે જોગને ઇચ્છતી નથી, માટે આજથી જન્મજીવ સુધી મારે નિયમા અભ્યર્થ છે. તો હવે હું ભગવત! આ સંસારજમણના દુઃખનો નાશ કરનારી દીક્ષા મને આપો.’ મુનિ જોડ્યા-‘ભદ્રે! તારો આ વિવેક ઉચિત-છે.’ પછી જ્યકુમાર પણ જોડ્યો-‘હું ભગવત! આ સંસારને ધિક્કાર હો કે જેમાં પૂર્વજાતી મારી જેન મૃત્યુ પામીને કર્મયોગે આ ભવમાં મારી સ્ત્રી થઈ! તેથી હું જો કે આ સંસારથી વિરક્ત થયો છું પણ દીક્ષા પાળવાને અસમર્થ છું, તો મારે શું કરવું? મારે જે કરવા યોગ્ય હોય તે મને બતાવો.’ મુનિ જોડ્યા-‘ભદ્ર! જો તું દીક્ષા પાળવાને અસમર્થ હો તો સમક્રિતવડે શુદ્ધ એવા શ્રાવક ધર્મને અંગીકાર કર.’

પછી વિષયશુષ્કમાં નિરપેક્ષ થયેલી વિનયશ્રીને મુનિએ વિધિપૂર્વક દીક્ષા આપી, અને જ્યકુમારને શ્રાવક ધર્મને વિષે સ્થાપિત કર્યો. પછી વિનયશ્રી સાધ્વીને ખમાતી, ગુરના ચરણકમળમાં નમી, જિનધર્મને અહસ્ય કરી જ્યકુમાર પોતાના નગરમાં આવ્યો. અને વિનયશ્રી સાધ્વી સુવ્રતા શુ-રણીની સમીપે રહી દીક્ષા પાળી કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને શાશ્વતસ્થાન (મોક્ષ) ને પ્રાપ્ત થઈ.

इति पुण्यपूजा विषे लीलावतीनी कथा समाप्त.

૧૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શ્રાવક તરીકે ઓઝાતા જૈનોની અમલ કરવા યોગ્ય ફરજો.

યા શ્રાવક ધર્મનું ધોરણ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૩૮ થી.)

અગાઉ બતાવી ગયા પ્રમાણે અદ્યાર પાપસ્થાનદોષમાં પ્રવેશ કરતી પાપ ભતિ વારી સમભાવ ધારી, જ્ઞાની મહારાજને શ્રાવકોની શી શી ફરજો સંક્ષેપમાં કહી છે તે પરમાર્થથી વિચારી તેનું મનન કરીએ.

મન્હજિજાણમાણં, મિચ્છં પરિહરહ ધર સમ્પત્તં;

છવિહ આવસ્સયંમિ, ઉજુત્તો હોઇપઇ દિવસં. ૧

આ આદિક પવિત્ર ગોધૈયાક પાંચ ગાથાઓ આપણા ભાઈઓ અને બહેનો ગણતા તો જણાય છે, પણ તેનો પરમાર્થ કોમકન્ન વિરલા જાણતા હશે. અત્ર પ્રસંગે આપણે તે પર વિચાર કરીએ. આશા છે કે તેનો સાર હૃદયમાં ધરી તેનો બનતો ખપ (ઉપયોગ) કરવા આપ સર્વ ચૂકશે નહિ. જાણવાનું કળ એજ છે. યતઃ જ્ઞાનસ્ય ફલં વિરતિઃ, વિરતિનું કળ આશ્રય નિરોધ, તેનું કળ સંવર, સંવરનું કળ તપોબળ, તપનું કળ નિર્જરા, નિર્જરાનું કળ ક્રિયાનીવૃત્તિ, તેનું કળ અયોગિત્વ, યોગનિરોધનું કળ સંસાર-સંતતિનો દાય અને સંસારસંતતિના દાયથી મોક્ષ. આગ અનુક્રમે પરમ વિનય-આદરથી ગ્રહણ કરેલું સમ્યક્ જ્ઞાન અને તેવા જ્ઞાન પૂર્વક સેવન કરવામાં આવતી વિરતિ-ઉભય મળીને ઉત્તમ મોક્ષકળ મેળવી આપે છે; માટે મોક્ષકળના અર્થો જનોએ અત્યારે પ્રમાદ કરવો નહિ.

પ્રથમ તો હે ભવ્ય! જીત્યા છે સર્વથા રાગાદિક અંતરંગ શત્રુઓ જે-તેણે એવા જિન-વીતરાગ-સર્વજ્ઞ પરમાત્માની ઉત્સર્ગે અપવાદ, નિશ્ચય વ્યવહારરૂપ સ્થાપાદ આજ્ઞાને સદ્યુદ્ધિના બળે સમજી આદરપ્રમાણ કર. સમ્યક્ વિચાર કર કે રાગ દ્વેષ અને મોહનો સર્વથા ક્ષય થવાથી જિનેશ્વરોને કિ-

આવક તરીકે ઓળખાતા જેનોની રૂબે. ૧૬૧

ચિત્રમાત્ર કમગિત પણ અસત્ય બોલવાતું પ્રયોજન રહ્યું નથી; તેથી તેઓનું વાક્ય પ્રમાણુ કરવા યોગ્ય છે એમ અખંડ નિશ્ચય કર.

ખીજું—પૂર્વે જેનું સ્વરૂપ કંઈક વિસ્તારથી કહ્યું છે એવા મિથ્યાત્વનો સર્વથા ત્યાગ કરી દે.

ત્રીજું—સમકલ (સમકિત) રત્નને ધારણ કર આજ અધિકારમાં પૂર્વે કહેલા ત્રણે દેવ ગુરુ અને ધર્મ-તત્વોનું સ્વરૂપ બરાબર સમજી તેઓમાં વિવેક કર: અર્થાત્ સત્યાસત્યનો નિરધાર કરી અસત્યનો ત્યાગ કરી સત્યનોજ સર્વથા સ્વીકાર કર. તથા હે ભદ્ર! સદ્ગુરૂની સમ્મગ્ સેવા કરી તત્ત્વ ઉપદેશ સાંભળી શુદ્ધ અદ્વાધારી તત્ત્વરસિક થવું. સમકિતના ૬૭ બોલ વિચારી જેમ વિશેષ તત્ત્વવિવેક જાગે અને સમકિતની નિર્મળતા થાય તેમ કરવું; અર્થાત્ સમકિતના શંકાદિક દૂષણો તજવા, અને ગિતાર્થસેવાદિક બૂધણો સજવા આત્મા છે, આત્મા નિત્ય છે, આત્મા કર્તા છે, આત્મા જોડતા છે, જોડા છે, અને જોડાના ઉપાયો પણ સર્વજ્ઞ પ્રભુએ કહેલા છે. એ સમકિતના ૭ સ્થાનકો સમ્મગ્ વિચારી ગુરુગમ્યવડે તેમનો નિશ્ચય કરવો, જેથી સ્વપ્નાંતરમાં પણ મતિભ્રમ થાય નહિ.

ચોથું—પરિધિ આવશ્યકમાં પ્રતિદિન ઉજ્જમાળ રહેવું. સામાયક, ચઉ-વીશજિન રત્નવન, ગુરુવંદન, પ્રતિક્રમણ, કાયોત્સર્ગ અને પરચ્છખાણુ એ ૭ આવશ્યકો પ્રતિદિન શ્રાવકજનોએ કરવા યોગ્ય છે.

(૧) જ્યન્યથી બે ઘડી સુધી નિંદા-પ્રશંસા યા માન-અપમાન વિધે સમભાવ રાખી સ્વરૂપ ચિંતન કરવું તે સામાયક કહેવાય છે. પાપવ્યાપાર મન વચન અને કાયા વડે પોતે (જાતે) કરે નહિ તેમજ ખીજ પાસે કરાવે નહિ એવી નિરવધ વૃત્તિમાં બધાં સુધી રહે ત્યાં સુધી તે સામાયક વંતને શાસ્ત્રકારે સાધુ સમાન (સાધુ જેવો) કહ્યો છે, માટે પ્રમાદ પરિહારી અવશ્ય અનેકશઃ સામાયક અંગીકાર કરવું. (૨) શ્રી રિપભદેવથી માંડી શ્રી વીર-મહાવીર પ્રભુ પર્યંત ૨૪ તીર્થકરોની અતિ આદ્યુત ગુણસ્તવના રૂપ ચઉચિસ્રથો પ્રતિદિન પરમાર્થ સમજવા પૂર્વક અવશ્ય પઢવો. આથી સમકિત ગુણની શુદ્ધિ થાય છે. (૩) સમ્મગ્ જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રને સેવનારા આચાર્યદિક સુવિહિત સાધુ-નિર્મથોને પ્રતિદિન દ્રવ્યભાવ વિનય પૂર્વક વંદન કરવું. તેવા ગુણુજાળી ગુરુમહારાજના વંદનથી આપણને જ્ઞાના-

૧૬૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દિક ગુણોના કામ મળે છે. (૪) જાણતાં કે અગ્નિચૂતાં ચલેલી જુલોને સુધારી લેવા પ્રજ્ઞાતાપપૂર્વક તેની જુલો ફરી ફરીને નહીં કરવાની બુદ્ધિથી શુદ્ધમદારાજ સાદિક આલોચના કરી શુદ્ધ થતું તેનું નામ પ્રતિક્રમજ્ઞ. પારંપર જાણી નેહને જુલો-લોચા સેવી આલોચના કરવી એ દિતકર નથી, માટે સમ્યક્ આલોચના કરી તરત જૂલ સુધારી પુનઃતેવી જૂલ બનતો ઉપયોગ રાખી ચલાવેલી નહિ; એજ ખરું સમજ્યાનો સાર છે. (૫) કાયાદિકની અપમતા તથા સ્થિરતા કરી એકાગ્રપણે પરમાત્માનું યા સ્વસ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું અને તે દ્વારા અન્ય સંકલ્પ વિકલ્પોવડે થતું આપધ્યાન—આર્તરોદરૂપ માઠું ધ્યાન પરીહરવું; તેનું નામ કાઉસ્સગ્ગ છે. ઉક્ત કાઉસ્સગ્ગથી વિશેષે આત્મશુદ્ધિ થઈ શકે છે. (૬) છઠું આવશ્યક પ્રત્યાખ્યાન નામે છે. આત્મસ્થિરતા નિધારવા, અન્યાયાપક-ઉપયોગ ટાળવા નિમિત્તે તથા શુભસાધક-ઉપયોગ જગાડવા માટે ઉપવાસાદિક તપ વિશેષ તથા અન્ય આત્મદિતકર અભિચાર વિશેષ ચોક્કસ ધારવા-કરવા; તેનું નામ પચ્ચખ્યાણુ છે. તે વિવેકપૂર્વક વર્તનારના સર્વ ગુણની પુષ્ટિ કરે છે, માટે આત્માર્થી સજ્જનોએ અવશ્ય આદરવા યોગ્ય છે. ઉક્ત છઠે આવશ્યક સદ્બ્રાવણી સેવનારને ઉત્તમસુખ આપે છે. તેથી જો બને તેમ તત્સંબંધી વિશેષ સમજ મેળવી તેમને યથાવિધિ સેવવાની ખાસ જરૂર છે.

पव्वेसु पोसहवयं, दाणं मीलं तयोअं भावोअं;

सद्भाय नमृक्कारो, परीवयारोअं जयणाअं. २

પાવસુ—પર્વ દિવસે પોષધવત અવશ્ય ગ્રહણ કરવું. દરેક માસમાં દરેક અષ્ટમી ચતુર્દશી આદિક પર્વ દહાડા આવે છે. જ્ઞાન (સૈભાગ્ય) પંચમી, મૈત્ર્ય એકાદશી, ત્રણે ચોમાસી, પચુપણા, ચૈત્રી-કાર્તિકી પૂર્ણિમા, યાવત જો ને અતીત અનાગત અને વર્તમાન ત્રિલોક્ય પ્રભુઓના કથાણુક દિવસો હોય તે તે સર્વે પર્વ દિવસો લેખ્યા. તે તે સર્વ પર્વ દિવસો વિષે પૌષધાદિક ધર્મકરણી વિશેષે કરવી. યતઃ

કહી શકો ધર્મ કરણી સદા, તો કરો એહ ઉપદેશરે;

સર્વ કાળે કરી નથી શકો, તો કરો પર્વ સુવિશેષરે.

વિરતિએ સુખતિ જરી આદરો.”

આવક તરીકે ઓળખાતા જોનોની ફરજો.

૧૬૩

તે દિવસ યથાશક્તિ ઉપવાસ, આયજિવ, ઓકાસનાદિક તપ કરવો; ખીચું સરીર શોભાનો ત્યાગ કરવો; ત્રીચું અહોરાત્રિ અખંડ બ્રહ્મચર્ય પાળવું, અને ઘોયું સર્વ પાપ બાપારનો ત્યાગ કરવો. આ બારે પ્રકારે પૌત્રધાત પ્રીતિથી અંગીકાર કરી યથાવિધિ પાળવું. કદાચ કોઇ કારણે સંપૂર્ણ સારે બાળનો બની ન શકે તો તેમાંની જેટલી બની શકે તેટલી તો વિવેક પૂરક અવસ્ય બનાવવી. તેમજ ચૈત્ય પરિપારી, ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદન, પૂજા, ગુરુ ભક્તિ, શાસ્ત્રપ્રવણ તથા અનુકંપા દાનાદિક ધર્મકૃત્યો યથાઅવસરે યથાવિધિ અવસ્ય સાચવવાં, પરંતુ પ્રમાદ (વિકથાદિક) કરવો નહિ. કહ્યું છે કે—

“જીવને આયુ પરબ્રાવ તણું, તિચિ દિન બંધ હોય પ્રાયરે;
તે ભણી તેહ આરાધતાં, પ્રાણિયો સદ્ગતિ જાયરે.”

વિરતિઓ સુમતિ૦”

માટે જેમ બો તેમ પ્રમાદ પરહરી સૂર્યયશા મહારાગ્નની પેરે પર્દે દિવસોનું અરાધન કરો. તેમજ કુમારપાળ ભૂપાત્રની પેરે ધર્મ આરાધવામાં સ્વશક્તિ ફેરવો.

છર્દું—અભયદાન, સુપાત્રદાન અને અનુકંપાદિક દાનમાં પોતાની તથા પવિત્ર સારસનની કિન્નતિ કરવા ખાતર ખીચન તુચ્છ ફળની ઇચ્છા રાખ્યા વિના નિરંતર આદર કરો. વિવેક આણી યોગ્ય જીવને જ્ઞાનદાન દેનારો અથવા જ્ઞાનાર્થે સ્વદ્રવ્યનો સદુપયોગ કરનારો મહા લાભ બાંધે છે. જ્ઞાન એ ભાવપ્રાણ છે માટે.

સાતમું—શીલ કહીએ સદાચાર. અનેક જીવોની હિંસા થાય તથા ઉત્તમ ફળ મર્યાદાનો લોપ થાય તેવા માંસભક્ષણ, મુરાપાન, મુગયા, પરસ્ત્રી તથા વેસ્ત્યાગમન, વગુઠાર, ચોરી, અમદ્ય સેવન, વિશ્વાસઘાત, તથા પરવચનાદિક માઠાં આચરણો સુશ્રાવકે અથવા શ્રાવક ધર્મ સ્વીકારવા ઇચ્છનાર સદ્ગ્રહસ્થે અવસ્ય તજવાં યોગ્યજ છે; અને જેમ પવિત્ર ધર્મની પ્રાપ્તિ અને પુણિ થાય તેવો સદાચાર સદા સેવવા યોગ્ય છે.

આઠમું—તપધર્મનું યથાશક્તિ અવસ્ય સેવન કરતાંજ રહેવું. જેમ અગ્નિના તાપથી સુવર્ણની શુદ્ધિ થાય છે તેમ તપના તાપથી આત્માની વિશુદ્ધિ થાય છે. સંયમથી નવા આવતાં કર્મ રોકાય છે, અને સમતા પૂર્વક સેવન કરવામાં આવતા દાદશ વિધ તપ ધર્મથી પૂર્વજ્ઞાં કર્મ દગ્ધ થઈ

૧૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ન્યાય છે; જો કે છઠ્ઠું અક્રુમાદિક બાહ્ય તપ સેવન કરતાં કિંચિત્ કદ પડે છે, તોપણ તેને વિવેક તથા ક્ષમા સહિત સેવવાથી અતૂલ્ય લાભ સાંપડે છે. જેથી મોક્ષાર્થી બાળ્ય જનોએ ઉક્ત તપ અવશ્ય સેવવા યોગ્ય છે.

નવમું—ભાવના એ બવબવની ભાવઠ કાદનાર અને ઉત્તમ સુખ આપનાર શ્રેષ્ઠ સાધન છે. પૂર્વોક્ત દાન, શીલ અને તપ આદિક સર્વ ધર્મકરણી ભાવના વિના નિષ્ફળ છે. લૂણ વિનાના-અતૂણા ધાન્યની જેમ કરવામાં આવતી ધર્મકરણી કંઈ સ્વાદ આપતી નથી, અને ભાવનાના મેળાપથી તે સર્વ સરસ-સુખદાયી થઈ પડે છે; તે ભાવના, કરવામાં આવતી યા કરવા ધારેલી અવશ્ય કરવા યોગ્ય ધર્મકરણીની યથાયોગ્ય સમજ મેળવતી તેનો નિરંતર પ્રીતિ પૂર્વક અભ્યાસ કરવાથી પ્રગટે છે. અતે ઉક્ત કરણી ભાવના મય બની જાય છે; માટે પ્રથમ તો દરેક કરવા યોગ્ય ધર્મકરણીનું પ્રયોગન-કળ સદ્ગુરુ દ્વારા પૂઠી નિર્ધારવું, જેથી ઉક્ત ધર્મકરણી કરતાં મન સ્થિર થઈ શકે અને અનુક્રમે તે પ્રતિ પ્રીતિ વૃદ્ધિ પામે. યાવત્ અતે તેથી સદ્ભાવ પ્રગટતાં અપૂર્વ લાભ મળે; અથવા પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં કહેલી મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને મધ્યસ્થતા રૂપ ચાર પાવન ભાવનાઓ તથા વૈરાગ્ય દશાને વધારી અતે ઉત્તમ ઉદારસીન ભાવ મેળવી આપનારી અનિત્ય અશરણુ આદિક દ્વાદશ (૧૨) ભાવનાઓ બાવબીરૂ ભવ્યોએ પ્રતિદિન ક્ષણે ક્ષણે શુદ્ધ અંતઃકરણથી અવશ્ય ભાવવા યોગ્ય છે. ઉક્ત ભાવનાઓ વિના તત્ત્વથી વૈરાગ્યની ખામી વડે ક્રિયા ક્ષિપ્તી લાગે છે.

દશમું—સ્વાધ્યાય ૧ વાચના (નવીન શાસ્ત્રનું ભણવું), ૨ પુચ્છના (શંકાનું સમાધાન કરવું), ૩ પરિવર્તના (ભણેલું જૂલું ન જવાય માટે ફરી ફરી ગણી જવું), ૪ અનુપ્રેક્ષા (ધારેલા અર્થનું ચિંતાવન કરવું) અને ૫ ધર્મ કથા (જેમાં આપણને સારી સમજ પડી હોય અને જરાપણ બ્રાંતિ રહેતી ન હોય તે બાબત યોગ્ય જીવેને કહી ધર્મમાં જોડવા). તે પાંચે પ્રકાર પ્રતિદિન અવશ્ય કરવા યોગ્ય છે. તેમાં ચિત્તની એકાગ્રતા ચતાથી આવતા કર્મ રોકાવા સાથે અપૂર્વ ભાવયોગે પૂર્વ કર્મની ભારે નિર્જરા થાય છે,

૧૧ મું—નમસ્કારો (નમસ્કાર) કહેતાં પાંચ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર રૂપ મહા મંત્રનું નિત્યપ્રતિ સ્મરણ કરવું. એક ક્ષણ માત્ર પણ પ્રમાદમાં પડી ઉક્ત મહામંત્રનું વિસ્મરણ કરવું નહિ. ઉક્ત મહામંત્ર યૌદ પૂર્વોના સારણત છે, માટે તેનું પરમે આદરથી સેવન-મનન ધ્યાનાદિક કરવું સ્વયેયઃ સાધવાનું તે પરમે સાધન છે માટે.

આવક તરીકે ઓળખાતા જૈનોની ફરજો. ૧૬૫

૧૨ મું-પરોપકાર બુદ્ધિ અવશ્ય ધારવી. કલ્પુ છે કે-

મનસિ વચસિ કાયે પુણ્યવીયુષપૂર્ણા

સ્ત્રિભુવનમુપકારશ્રેણિભિઃ પ્રીણયંતઃ । ઇત્યાદિ.

મન વચન અને કાયાને વિષે પુણ્ય અમૃતથી ભરેલા અને ત્રણે ભુવ-
નોના પ્રાણીઓને ઉપકારની પરંપરાથી પ્રસન્ન કરતા...એવા કેટલાક સંજ્ઞન
પુરૂષો હોય છે. અર્થ જોતાં પરોપકાર એ તત્ત્વથી પોતાનોજ ઉપકાર છે.
નિઃસ્વાર્થપણે પરોપકારશીલ સત્પુરૂષોને સ્વાશય શુદ્ધિથી ભારે નિર્જરા
થાય છે. શ્રી તીર્થંકર ગણધરાદિક મહાસયોની પેરે.

૧૩ મું-જ્યણુઃઆ વિષયપર યોગ વખતપર સામાન્ય હિતશિક્ષા
ના મયાળાથી લાખવામાં આવેલું છે; તે ત્યાંથી જોઈ લેશો. આપણે ઘડીએ
ઘડીએ અને પળે પળે જ્યણુ માતાને સંભારવાની છે. તે પૂજ્યમાતાની
સેવા વિના સર્વ ધર્મકરણી ફેકટ છે. વ્યવહાર કાર્યમાં પણ જે સુપુત્રો પૂ-
જ્ય જ્યણુ માતાને વિસારતા નથી તેઓજ ખરા પ્રશંસાપાત્ર છે.

જિણપૂઆ જિણયુળળં, ગુરુયુઅ સાહમ્મીઆળવચ્છલ્લં;

વવહારસ્સયસુદ્ધિ, રહજત્તા તિથ્થજત્તાઅ. ૩

૧૪ મું-ત્રિકાળ શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની પૂજા યથાશક્તિ સ્વદ્રવ્યોપકે
કરવી. પ્રભાતમાં હાથ પગ વિગેરે શરીરની તથા વસ્ત્રની શુદ્ધિ કરી, અષ્ટપટ
મુખ કોણ કરી ઉત્તમ વાસથી, મધ્યાહ્ન સમયે ૫-૮-૧૭-૨૧ પ્રકારી તથા
સાચંકાળે ધૂપ દીપવડે, ભાવિક આત્મા ભક્તિભરે ભગવંતની ભક્તિ કરે.
દ્રવ્યશક્તિહીન માત્ર ભાવભક્તિજ કરે. જિનમંદિરમાં નિસ્સીઢી આદિક દશ-
ત્રિક, પાંચ અભિગમ વિગેરે પ્રમાદ રહિત સાચવે. નાની મોટી આશાતના
સમગ્ર શ્રી જિનમંદિર યા શ્રી ગુરુદ્વારે અવશ્ય તજ્જે. આ સંબંધી વિશેષ અ-
ધિકારશ્રી દેવવંદન ભાષ્ય મૂળ-ટીકા કે બાળાવબોધથી બાળુવા અપ કરવે.

૧૫ મું-પ્રભુની દ્રવ્યપૂજન કર્યાબાદ ભાવસ્તવ-સ્તુતિ અવશ્ય કરવાં. તે
ચૈત્યવંદન જન્ય, મધ્યમ અને ઉત્કૃષ્ટ એમ મુખ્ય ત્રણ પ્રકારે છે. જન્ય
એક સ્તુતિથી, મધ્યમ ચારથી અને ઉત્કૃષ્ટ આઠ સ્તુતિઓથી, અથવા જન્ય
એક શ્લોક માત્રથી, મધ્યમ એકથી વધારે શ્લોકોથી અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૦૮ શ્લોકો-
મળોથી ચૈત્યવંદન કરવું. સ્થિરતાયોગે ધર્માવલીપૂર્વક ચૈત્યવંદના વિધિ સાચવથી.

૧૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

૧૬ મું—સગુર (શુદ્ધત્વ-વર્ણદેશક)ની સેવા ભક્તિ (સ્તવનાદિક) બહુ માન અવશ્ય કરતા યોગ્ય છે. તેને અર્પિત આચારને અનિર્દિન પાળી શાસનની પ્રભાવના કરે તેવા સદ્ગુરુ ગાળાવાળાઓએજ પ્રાપ્ત થાય છે. પૂર્વ પુણ્યયોગે તેવા સદ્ગુરુની યોગવાત્તા પાળી પ્રમાદરહેતુ બનતો લાભ લેતો.

૧૭ મું—સાધર્મી વાત્સલ્યનું કૃપા શાસ્ત્રમાં ઉક્તય કહેલું છે, માટે તેનું સ્વરૂપ સમજી બનતો લાભ સેવા ચૂકવું નહિ. સમાન (એક સરખો વીતરાગ સર્વગ્રભાષિત) ધર્મને સેવનાર સાધર્મી કહેવાય, તેની યથાશક્તિ યથા અવસર ભક્તિ કરવી તેનું નામ સધર્મીવાત્સલ્ય છે. સંસારચક્રમાં માતા પિતાદિક કુટુંબીજનોનો સંબંધ સુત્રભ છે, પણ સાધર્મીઓનો સંબંધ દુર્લભ છે. ભાગ્યયોગે તેનો સંબંધ પામી તેનો યથાશક્તિ લાભ લેવો ઘટે છે. સાધર્મીઓમાંના જેઓ ગુણુશ્રેણિમાં આગળ વધી ગયા હોય તેઓનો સમાગમ-આદર બહુમાન કરી ગુણુ અદ્ભુત કરી તથા જેઓ કોઈ રીતે સીદાતા હોય તેઓને બનતી સદ્ભાય કરી સાચા સાધર્મીવાત્સલ્યનો લાભ લેવો. સીદાતા સાધર્મીઓની તદ્દન ઉપેક્ષા કરી કેવળ યશ-કીર્તિના લોભથી આપ-મતિએ પૈસા ઉડાવવાથી શું સાધર્મી વાત્સલ્ય ગણાય ? નાના, બિલકુલ નહિ. વિવેકવડે સાધર્મીઓની ઉન્નતિ થાય તેમ વૈતાવથી સદ્ગત તે લાભ સાંપડી શકે.

૧૮ મું—વ્યવહારની શુદ્ધિ સ્વલિનેચ્છુ શ્રાવકે અવશ્ય કરવી યોગ્ય છે. તે માટે શ્રી હરિભદ્ર સૂરિશ્વરે ધર્મશિલ્પી અંથમાં કહેલા માર્ગાનુસારીના ૩૫ બોલો અવશ્ય લક્ષમાં લેવા યોગ્ય છે. ન્યાયનીતિથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન આતક પ્રમાણે વ્યય (ખર્ચ), ઉચિત આચરણ, માતાપિતાની ભક્તિ, દોષ નિરૂદ્ધ અને રાજ્ય વિરૂદ્ધનો ત્યાગ અને અભશ્ય નિપેધ વિગેરેનો તેમાં સમાવેશ થાય છે. જ્યાં સુધી ખરાબર વસ્તુ શુદ્ધિ કરી ન હોય ત્યાં સુધી જેમ તેનીપર સારો રંગ ચડી શકે નહિ, તેમ વ્યવહાર ચિકળને પણ ધર્મ પ્રાપ્તિ થઈ શકે નહિ. માટે દિનચ, શિષ્ટાચાર, કૃતજ્ઞતા, દયાજ્ઞતા, દાક્ષિણ્યતા અને પરાપકાર પ્રમુખ અનેક શુભ ગુણો સેવી જેમ બને તેમ પ્રથમ વ્યવહારની શુદ્ધિ માટે પ્રયત્ન કરવો.

૧૯ મું—સ્થયાત્રા (સ્થમાં પ્રભુને બિરાજાવવા કરી મહોત્સવ પૂર્વક પ્રભુની ભક્તિ કરતાં કરતાં નગરાદિકમાં પરિવ્રમણ કરવું તે) વડે કેમમાંકે એકાર દરવર્ષે મુશ્વાવકો કુમારેશ્વર ભૂપાળની પેરે શાસનોન્નતિ કરે.

આવક તરીકે ઝોળખાતા જેનોની ફરજો. ૧૬૭

૨૦ મું—તીર્થયાત્રા પણ પ્રતિતર્પણ સુઆવકોએ વિવેક પૂર્વક કરી તત્ત્વચિંતન મન વચન કાયાવરો થી દેવ, ગુરુ, મર્ગ, સંપન્ન-સાધર્મીઓનું વિધિવત્ સેવન કરી આ સાધકતાદિક શુદ્ધ કરી પૂર્વ પુણ્યભોગે સાંપડેલી સામગ્રી સંપૂર્ણ કરવી; વસ્તુપાપ તેજપાપ આદિવત્. આ તીર્થયાત્રા સંબંધી સવિસ્તર લોકોક્ત ઓ તાર્થયાત્રા દિગ્દશેશ નામના નિબંધમાં થોડાક માસ પહેલાં “જનધર્મ પ્રદર્શ” માં પ્રસિદ્ધ થયેલી છે; તેમાંથી આ વિષયને લગતી બાબત વાંચી-વિચારી-લક્ષ્યમાં રાખી ઉચિત વિવેક અવસ્ય આદરવો.

ઉપશમ વિવેક સંચર, માતાસમિદ્ધ છજીષકરુણાય; ધમ્મિયજળસંસર્ગો, કરણદમો ચરણપરિણામો. ૪

૨૧ મું—ઉપશમ ભાવ અવસ્ય આદરવો; એટલે ક્રોધાદિક કપાય ટાળવા. ક્ષમાશુણ આદરી ક્રોધદોષ તજવો, નમ્રતા આદરી અહંકાર દોષ તજવો, સરલ સ્વભાવ ધારી માયા (વદતા) દોષ તજવો, અને સંતોષ શુણ્ય સેવી લોભદોષને વમવો. ક્રોધાદિક કપાયથી તપેસો આત્મા ઉપશમ નીરથી શાંત થાય છે. ચીલાતીપુત્રની જેરે.

૨૨ મું—વિવેકશુણ અવસ્ય ધારવો. બરા ખોટાનું, ભક્ષ્યાભક્ષ્યનું, હિતાહિતનું, ઉચિત અનુચિતનું તેમજ શુણ્યદોષનું જે વડે બરાબર જાણપણું થાય તેનું નામ વિવેક. વિવેકી જનો હંસ જેવા ગણાય છે, અને વિવેક સ્થિત કાગ જેવા લેખાય છે. વિવેકવંત ચિંતામણિ રત્ન જેવા અમૂલ્ય ધર્મને પામી માનવી શકે છે, અને અવિવેકી તેથી કમનસીબજ રહે છે, વિવેક શત્રુને પશુ તુલ્ય કહ્યો છે.

૨૩ મું—સંવરશુણ આશ્રયોના નિરાધથી આવે છે. આશ્રયો એટલે નવાં કામો આવવાના રસ્તા. પાંચે હંદ્રિયોને પરવશ થવું, ચાર કષાયોનું સેવન અર્થાત્ ક્રોધ, માન, માયા અને લોભનું કરવું, અવિરતિવંત રહેવું, છતી શક્તિએ પણ વ્રત પચ્ચખ્યાણ નહિ કરવા, મન વચન અને કાયાએ આ માહા પ્રવર્તાવવા, અને તેવી બીજી અહિતકારી ક્રિયાઓ કરવી-તે સર્વે આશ્રવરૂપ હોવાથી છુવને કર્મબંધનના કારણભૂત છે; તે સર્વનો વિવેકથી ત્યાગ કરવો તેજ સંવર. તે પરમ મુળદ્રાવી હોવાથી ભવભીર આત્મહિતેચ્છુ હિનોએ ચીલાતીપુત્રની જેરે અવસ્ય આદરવો યોગ્ય છે.

૨૬૮

શ્રી જૈન વર્મ પ્રકાશ

૨૪ મું-આપાસમિતિ એટલે બોલવામાં સમ્યગ્ ઉપયોગ શ્રદ્ધાળુ શા-
વકાએ સમજાવે છે છે. તેજ અધિકારે ઉપદેશમાળાનાર કહે છે તે આસ-
સદ્યમાં સમી લેવા ગોચ્ય છે. ગાથા.

મહુરં નિઝર્ણ થોવં, કજ્જાવહિયમગવિવ્યમતુચ્છં;

પુવિં મઈ સંકલિયં, મણિયંજં ધમ્મસંજુતં.

આ પવિત્ર ગાથાનો પરમાર્થ વિચારી વચનવિવેક અવશ્ય આદરવો
ચોખ્ખો છે. ભાવાર્થ એ છે કે જે વચન બોલવું તે આવા પ્રકારનું હોવું જો-
ઈએ. પ્રથમ તો તે વચન મિષ્ટ (મીઠું-મધુરતાવાળું) હોવું જોઈએ, પણ કટુક
(કડવું) હોવું ન જોઈએ. ખીજું તે વચન નિપુણ (દક્ષાપણુ ભરેલું) જોઈએ,
તે પણ અતિ ઘણું નહિ. ચોથું પ્રસંગોપાત બોલવું જોઈએ પણ અતિપ્રસંગ
થાય તેમ નહિ. પાંચમું ગર્વરહિત નમ્રતાથી બોલવું જોઈએ, પણ ગર્વવાળું
નહિ. છઠું ઉમદું-સામાનું માન જળવાય, અપમાન ન થાય તેવું બોલવું
જોઈએ, પણ તોછડાઈ ભરેલું (તુંકારાદિક) નહિ. સાતમું પહેલાં આત્મ પરિ-
શ્લાસ કેવું આવશે તે સંબંધી પૂરતો વિચાર કરીને બાપણુ કરવું, પણ જેમ
આવે તેમ વગર વિચારું નહિ, છેવટ ધર્મમાર્ગને મળતુંજ ભાપણુ કરવું
પણ તેથી કોઈ રીતે વિરૂદ્ધ નહિ. આ પ્રમાણે વિવેક પૂર્વક વદનારનું વચન
પ્રમાણુભૂત હોવાથી વિશ્વાસપાત્ર થાય છે; માટે પોતાની તથા ધર્મની ઉન્નતિ
વધારવા બાપાસમિતિ અવશ્ય સાચવવી.

૨૫ મું-પટણવ-નિકાય (સર્વજીવો) પર કહણા બુદ્ધિ ધારી સુકાવા
તેમની જાનતી રક્ષા કરવી. સર્વ કોઈને જીવવું પ્રિય છે, મરવું પ્રિય નથી
એમ સમજી શુભના અર્થાએ કોઈ જીવને હણવો નહિ, ખીજા પાસે હણવાનો
નહિ, તેમજ હણનારને સારો પણ જાણવો નહિ; અથવા કોઈ જીવને દુઃખ
પેદા થાય તેવું કંઈ પણ અનુચિત પોતે જાતે કરવું નહિ, ખીજા પાસે કંઈ
કરવું નહિ, તેમજ અનુચિત આચરનારને રૂડો જાણવો નહિ. કહણાર્થ હલન-
વતે કોઈનું પણ અનિષ્ટ (ખાટું) મનથી ચિંતવવું નહિ, વગનથી બોલવું
નહિ, તેમજ કાયાથી કરવું નહિ. જેમ સર્વનું એમ થાય તેવુંજ સદા ચિ-
તવવું, તેવુંજ બોલવું, અને તેવુંજ જાતે કરવું. ખીજાને પણ તેમજ કરવું
ઉપદેશવું, અને તેમજ કરનારની સદા અનુમોદના કરવી.

મુંનિ કર્પૂરચિત્રયજી.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ.

ખહારગામમાં સાધારણ સ્થિતિની તેમજ ગૃહસ્થ વર્ગની જૈન સ્ત્રીઓ માટે સ્ત્રી શિક્ષકો તરીકે તૈયાર કરવા સારૂ જૈન સ્ત્રીઓ જોઇએ છે. તે સ્ત્રીઓને શરૂઆતમાં મુખ્ય શહેરમાં કેટલાંએક સારાં ઉપયોગી કામે કામેલ સ્ત્રી શિક્ષકોના હાથ તળે શીખવવામાં આવશે અને તે વખતે તેમને માસીક રૂ. ૧૦) ની સ્કોલરશીપ આપવામાં આવશે, તે પછી બહારગામમાં સ્ત્રી શિક્ષક તરીકે રૂ. ૧૫) થી ૨૦) ના માસીક પગારથી મોકલવામાં આવશે. તે પ્રમાણે ઇચ્છા રાખનારી જૈન સ્ત્રીઓએ નીચેને સરનામે લખવું. આવી સ્કોલરશીપો ૧૦ થી ૧૫ આપવાનો વિચાર છે, બહેલી બહેનોએ આ તક નો લાભ લેવા ચુકવું નહીં.

જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ ઓફીસ.

સરાફ બજાર-મુ'આઇ.

જૈનો માટે જાહેર ખબર

આંધળા પણ જીવાન અને કામ કરવાને શક્તિવાન જૈનોને સારી રીતે ગુજરાન ચલાવી શકાય તેવા ધંધાઓ શીખવવાની તજવીજ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ તરફથી કરાવી આપવામાં આવશે. અને જ્યાં સુધી તેઓ શીખી રહે ત્યાં સુધી ખાવા પીવા તથા રહેવા વિગેરેની જોડવાણી પણ કોન્કરન્સ તરફથી કરી આપવામાં આવશે. એ પ્રમાણે ઇચ્છનારાઓએ નીચેને સરનામે લખી જણાવવું.

જૈન (શ્વેતાંબર) કોન્કરન્સ ઓફીસ.

સરાફ બજાર-મુ'આઇ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ.

ગાળાપ બગરનાં બાળકોને તથા જીઓનાં ગાળાપ પોતાનાં બાળકોને કેળવણી આપવાની શક્તિ મેળવવાં ન હોય તેવાં બાળકોને કોન્કરન્સ તરફથી ખાવા પીવા વિગેરેની તથા કેળવણી આપવાની સવડ પડતે રચને જોડવાણ કરી આપવામાં આવશે. આવાં બાળકોના વાલી અથવા લાગતા સંબંધીઓએ તે માટે નીચેને સરનામે નામ કામ સાથે લખી જણાવવું.

જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ ઓફીસ.

સરાફ બજાર-મુ'આઇ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં દાખલ થયેલા નવા સભાસદો.

પહેલા વર્ગમાં.

૧ પરી આલાલાય ગીરધરભાઈ.	શ્રી કપડવાજવાળા
૨ પરી આલાલાય દલસુખરાય	"
૩ શા. લીલાધરભાઈ સાંપશી	શ્રી રાજકોટવાળા
૪ શા. મજલાલ દીપચંદ	શ્રી ભાવનગર.

બીજા વર્ગમાં.

૫ શા. હુરીચંદ જગજીવન	શ્રી ભાવનગર.
૬ શા. કલ્યાણજી પદમશી બી. એ.	"
૭ શા. અનુપચંદ મેળાપચંદ બી. એ.	શ્રી ભરૂચવાળા.
લાઈફ મેમ્બર.	

૮ શ્રી ખંભાત જૈન સુબોધ પુસ્તકાલય ને રૂ.૫૦) આવવાથી
લાઈફ મેમ્બર તરીકે રજીસ્ટર કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ જાણાંતર ગ્રંથ.

આ ગ્રંથના બે ભાગ બહાર પડી ચુકેલા છે, જેથી તે વિશે
અન્ય વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી પરંતુ તે બે ભાગ પૈકી
પહેલો ભાગ તો ઘણી ભૂલોવાળો છે જેને માટે તે ભુકમાંજ
અમારી સૂચના તરીકે લખાયેલ છે. બીજો ભાગ અમારી જાતે
ભાષાંતર શુદ્ધારીને છપાવેલો છે. તે લાંચવાથી તરતજ સમજાય
તેમ છે, પરંતુ તે ભાગ ચીમનલાલ સાંકળચંદ સારફતીઆના
ભાગમાં છપાવેલો છે. તે લાઈજીવરી મેલ હોવાથી હવે પછીના
પણે ભાગો અમે સ્વતંત્ર છપાવવાના હીએ જેમાંથી આ ત્રીજા
ભાગની બાહર ખબર છે. ભાષાંતર ખાસ તપાસી શુદ્ધ કરીને
છપાવવામાં આવશે. બનાવટી માલની જેમ આનામનું બીજું
ભાષાંતર છપાય તો બ્રાહ્મકોએ સાવચેત રહી પ્રસિદ્ધ કરીતું નામ
જેવું માટે આ સૂચના છે. કિંચત બીજા ભાગની જેમ આની
ચમુ ઘડાઉલી રૂ.૧-૮-૦ જ રાખવામાં આવશે. બનતી તારીખ
બહાર પાડવામાં આવશે.

લવાજમની પહોંચ.

૩-૦ શા હરચંદ અમીચંદ
 ૧-૦ વોરા જયરાજ સુરચંદ
 ૧-૦ ગાંધી કુબેરદાસ પુરુષોત્તમદાસ
 ૨-૮ ભણુશાળી લખમીદાસ ગોંધવજી
 ૧-૪ શા કેશવલાલ વેલસો
 ૧-૪ શા લલુભાઈ ધનજી
 ૧-૦ શા લેખમાળ રણજોડ
 ૨-૦ શા કરજનદાસ દામજી
 ૧-૮ શા હિમેચંદ દલીચંદ
 ૧-૪ શા નગેતમ હીરાચંદ કાપડીયા
 ૮-૭ સંઘવી વજેચંદ કાનજી
 ૧-૦ શા માણેકચંદ આણંદજી
 ૧-૪ શેઠ ભગા પંચાણુ
 ૧-૦ શા હરજીવન દેવચંદ
 ૧-૦ શા પરબુદાસ દીપચંદ
 ૨-૮ પરી મણીલાલ ખુશાલચંદ
 ૧-૪ શા જીવણદાસ હરગોવન
 ૧-૪ શા અમીચંદ ઝીણુભાઈ
 ૧-૪ ઝવેરી કુંવરજી કરતુર
 ૨-૮ શા ઝવેર દેરાજી
 ૧-૪ શા ગીરધરલાલ દામોદરદાસ
 ૧-૪ વોરા. નયમજી દલીચંદ
 ૨-૮ ગાંધી રાધવજી હંસરાજ
 ૧-૪ શા લખમીચંદ માણેકચંદ
 ૨-૦ શા લલુભાઈ જગનલાલ
 ૩-૧૩ શા અમીચંદ નયુજી
 ૧-૪ શેઠ ડામરભાઈ નયુભાઈ
 ૧-૦ શા પનાચંદ ખુશાલ
 ૧-૪ શા બકોર ચત્રબુજ
 ૨-૮ શા રૂપથી જોશામજી
 ૨-૮ મોદી મગનલાલ રણજોડદાસ
 ૧-૪ શા ગોકળ પનાચંદ
 ૨-૮ ભણુશાળી હીરજી ગંગાધર
 ૧-૪ શ્રી અંબાત સુખોધકપુસ્તકાલય
 ૨-૮ શા હીરાજી જીરાજી
 ૧-૪ શા રમખાજી નેમચંદ
 ૧-૪ શા કરતુરચંદ કેવળદાસ
 ૧-૪ શા હાકરસી લાલચંદ

૧-૪ શા કાશીરામ ખીમચંદ
 ૧-૧૪ શેઠ વીસનજી ત્રીકમજીની કું.
 ૨-૮ શા જયચંદ દયાચંદ
 ૧-૪ શા વેલસીભાઈ હેમચંદ
 ૨-૧૪ શા દલપત પાનાચંદ
 ૨-૮ પરી. નયમજી મંગળજી
 ૩-૦ શા જગનલાલ જીવરાજ
 ૧-૪ મુનિ શ્રી હીમતવિજયજી
 ૨-૮ શા ગોવનજી લોકચંદ
 ૧-૪ શા નયુ ખેચર
 ૧-૪ પદ્મનાભ શર્મા
 ૨-૮ શા દલપતરામ વજલાલ
 ૨-૮ શા રામજી મુળજી
 ૩-૧૨ શા મુળચંદ નેણસી
 ૧-૪ પરી કુબેરદાસ પરબુદાસ
 ૧-૧૪ શા મોહનલાલ વમળચંદ
 ૨-૮ શેઠ ખોડા પંચાણુ
 ૨-૮ શેઠ અમીચંદ સાંકરચંદ
 ૧-૪ દોસી પુલ્લચંદ હકમચંદ
 ૨-૧૦ શા જમનાદાસ દામજી
 ૧-૮ શા ખેચરદાસ અનોપચંદ
 ૦-૩ શા મનસુખરામ માણેકચંદ
 ૨-૮ શા જગજીવનદાસ મનસુખરામ
 ૧-૪ કોઠારી હરીસિંહજી
 ૧-૩ શા મુળચંદ ગીરધરલાલ
 ૧-૦ શ્રી લોકાગજીની સેમા
 ૧-૪ શા વજીજી ભાણુજી
 ૨-૮ શા ગોરધનદાસ ખેચરદાસ
 ૨-૧૨ શા અમરચંદ સોમજી
 ૧-૪ સંઘવી વશરામ કાળી
 ૧-૪ શા પ્રેમચંદ હીરાચંદ
 ૨-૮ શા કેશવલાલ પુર્નરામ
 ૨-૮ શા પુર્ણરામ ગણેશ
 ૧-૦ લોહા મલમચંદજી
 ૧-૪ શા પ્રેમજી કેશવજી
 ૧-૪ શા કેવળભાઈ જયંદ
 ૧-૪ ઝવેરી લલુભાઈ સિતચંદ
 ૨-૮ શા પરશોતમ લલુભાઈ

૧-૧૪ શા ભગવત્યંદ મોતીચંદ
 ૦-૪ કોરી દુલ્લભચ ત્રીભોવનદાસ
 ૧-૪ મારતર મગનદાસ રવચંદ
 ૨-૮ શા દુલ્લભચંદ હીરાચંદ
 ૨-૧૦ શા બેચર નયુ
 ૧-૪ શા મોતીદાસ રાવચંદ
 ૧-૦ શા રામચંદ ઓધવચ
 ૨-૮ શા પરમદાસ કપુરચંદ
 ૧-૪ શેઠ ભાવચંદ દુલ્લભચંદ
 ૨-૮ શા ગીતા વાલચ
 ૧-૨ રાધી મોહનદાસ પ્રાગચ
 ૧-૪ શા બીખાભાઈ રતનચ
 ૨-૮ શા દલીશંક રામચંદ
 ૫-૪ વારીયા દીવાળ કીડા
 ૧-૦ શા જોડાભાઈ નરશીદાસ
 ૧-૦ દોશી પ્રાગ હરી
 ૧-૦ શા હીરાચંદ દેવચંદ
 ૨-૮ શા હેમચંદ હરીચંદ
 ૦-૩ શી દેવસિમારી મિત્રમંડળ
 ૧-૪ દોશી કાળીદાસ ભાણુચ
 ૧-૮ શા જાલાભાઈ જમનદાસ
 ૨-૮ મેન હરચ હીરચ
 ૧-૪ શા મોતીચંદ નાનચ
 ૨-૮ મોરા રામચંદ હમ્મચાચંદ
 ૩-૧૪ શા રાહચંદ અખાભાઈ
 ૧-૦ દોશી અમરચંદ લખમીચંદ
 ૧-૮ શા અખાભાઈ લલુખમ
 ૦-૬ મોરા લલુખમ જાલચંદ
 ૧-૪ શા જાલાભાઈ દેવચંદ
 ૧-૪ શા જાલાભાઈ દલસુખરામ
 ૫-૪ શા અખાભાઈ જમીનરામ
 ૨-૮ શા દલીચંદ હેમચંદ
 ૫-૦ શા જાલચ રતનચ

૨-૮ જામ અનુજામ
 ૨-૮ અકટર જુદરદાસ મેગરદાસ
 ૧-૪ પટયા ડાવા વાલચ
 ૨-૮ શેઠ ધરમચંદ વૈભવચંદ
 ૧-૧૨ કોહરી ભગન વરદમ
 ૨-૮ શા મણીદાસ ચામીચંદ
 ૧-૪ શા દેવચંદ દલસુખરામ
 ૧-૪ શા બેચરદાસ વનગાદિદાસ
 ૧-૪ શા લલુખાઈ હરીચંદ
 ૨-૮ જાલદીદાસ જૈની
 ૧-૪ શા સંતોકચંદ રીખવદાસ
 ૧-૪ નાણવરી ચંદુ બેચર
 ૨-૮ વડીલ મોહનદાસ હેમચંદ
 ૧-૬ શા જુનાબચંદ લખમીચંદ
 ૧-૪ શા જુનાનચંદ વીરચંદ
 ૧-૪ સમોત ખીરધર માવચ
 ૧-૪ શા રાવચંદ દેવરાજ
 ૨-૮ શા રતનચ ગંગાધર
 ૧-૪ શા નથાલલ લલુખાઈ
 ૨-૬ કોહરી જીવરામ લલુખાઈ
 ૩-૧૪ શા વારીદાસ રતનચંદ
 ૦-૪ શી જૈન જાળ સગાજ હા.
 લલકચંદ રજુજોડાભાઈ
 ૧-૧૪ મારતર નીલાકચંદ મહુકચંદ
 ૧-૪ દોશી મંજી મોપટ
 ૧-૪ શા માણિકચંદ રાઝમલ
 ૧-૧૪ શા લખમીચંદ માણિકચંદ
 ૩-૧૪ શા અંતોચંદ જામચંદ
 ૨-૮ શા ડાવા દુમરસી
 ૧-૪ જાલક હિમચંદ મોતીદાસ
 ૨-૮ શા હંસરાજ લખા
 ૧-૧૪ શા મોહનદાસ મંજુદાસ
 ૧-૪ દોશી સાહચંદ ખેતરી

—(*)—

“સાક્ષા સાથેના તમારા પ્રકાશો મનબ્યવહાર તથા મની-
 ઝાઈર વિગેરે ‘શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા—જાવનગર’ એવા
 શિસ્તીઆથીજ કરવો.” તરી.

જૈન ડાયરેક્ટરી તૈયાર કરવાની ઇચ્છા રાખનારાઓને જાહેર ખબર.

વિદુષ્તાનના ચેતાંખર મૂર્તિપુજક જૈન સંઘની ડાયરેક્ટરી (નામવાર વસ્તીની ગણતરી નહીં) ૧ વર્ષમાં તૈયાર કરવાની છે, તે સાથે તેવું દામ માથે લેવાવાની ઇચ્છા રાખનારાઓએ આજની તારીખથી બે માસની અંદર નીચે સહી કરનારને પોતાનું સીલબંધ ટેન્ડર મોકલવું. ગૃહ ગૃહ સ્થળેથી ખબરો મેળવવાનું તૈયાર કરનારને માથે, સઘળી ખબરો આવેથી અમારી ઓફીસમાં પાસ થયા પછી તે છાપવાની રજા આપવામાં આવશે અને તૈયાર થયેથી તેની ૧૦૦૦ નકલો અમને દામ લીધા વગર આપવી પડશે. સ્વીકારવામાં આવેલા ટેન્ડરની રૂ ૨૬મ તે ગૃહસ્થને ગેરંટી સાથે ગોઠવાના આપવામાં આવશે, અને દરેક પુસ્તકની કીમત રૂ.૨ થી વધારે રાખવી નહિ. વધુ ખુલાસા માટે નીચેના સરનામે પત્ર વ્યવહાર કરો.

સરકારના ખબર સુબાઇ

તા. ૧-૧૯-૦૪

જૈન ચેતાંખર કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

—:૦:—

જૈન વિદ્યાર્થીઓને જાહેર ખબર.

જૈન વિદ્યાર્થીઓને નાણાની તંગીને લીધે વિદ્યાભ્યાસ કરવામાં અડચણ આવતી હોય તેમને શ્રી જૈન કોન્ફરન્સના કેળવણી ખાતામાંથી શી તથા ચોપડીઓ માટે ખરચતી મદદ આપવામાં આવશે. તેવી મદદ મેળવવા ઇચ્છનારાઓ નીચે જણાવેલી વિગત સાથે માગણી માટે નીચેના શીરનામે જણાવવું.

શેઠ સાલભાઈ દલપતભાઈ

જનરલ સેક્રેટરી અને કેળવણી ખાતાના સુપરવાઇઝર

શ્રી જૈન કોન્ફરન્સ-અમદાવાદ.

૧ વિદ્યાર્થીનું પૂરું નામ.

૨ કિબરનો પૂરો વર્ગ.

૩ કયા શાળામાં તે કયા મોરબુનો અભ્યાસ કરે છે ?

૪ વર્ષના કુલ નંબરો પૈકી માસીક નંબર કેટલામો છે ?

૫ માગણીની રકમ કી માટે અને પુસ્તકો માટે કેટલી જોઈએ છે ?

૬ અભ્યાસ અને સારી ચાલ વિશે રકમના હેડમાસ્તરનું સર્ટીફિકેટ.

૭ મદદ મેળવવા જોવી સ્થિતિ માટે બે આખરદાર ગૃહસ્થનું અથવા રકુલ માસ્તરનું સર્ટીફિકેટ.

જૈન સ્ત્રી લેખકોને ઉત્તેજનારું.

“અ. સૌ. મહુમ બાઈ સમરથ ઇનામમાળા.”

એક ગુહરથ ઉપલે નામે નીચેની સરતે લેખ લખનાર જૈન કન્યા અ-
મના સ્ત્રીઓને ઇનામ આપવા ઇચ્છા નર્યાવે છે.

૧ લેખ લખનાર અલંકરણ લેખ લખ્યો છે એવું ખાસીયત પ્રતિષ્ઠિત ગૃહ-
સ્થનું મોકલવું.

૨ ગુહરર કરેલા વિવરણો લેખ જૈનધર્મ પ્રકાશના ચાર પૃષ્ઠ જેટલો હોવો
જોઈએ, અને તે ગુહરર કરેલી મુદતની અંદર આવી જવો જોઈએ.

૩ આવેલા લેખો પૈકી ગુહરર કરેલ એ મેંબરો જે એ લેખને એટ ગણશે
તેમાંથી પહેલા નંબરને રૂ. ૫૦ ના અને બીજા નંબરને રૂ. ૩૦ ના જૈનધર્મ
સમર્થી પુસ્તકો તેની ઇચ્છા અનુસરતા મોકલવામાં આવશે. અને તેમના
નામ આ મેંબરોનીચા દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આ પહેલી વખતને માટે “જૈન સ્ત્રીઓને કેળવણીની આવશ્યકતા
છે” એ વિષય ગુહરર કરવામાં આવ્યો છે. મુદત આસો સુદિ ૧૫ કરાવવામાં
આવી છે. ત્યાર અગાઉ લેખ મોકલવા.

વ્યવસ્થાધક

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

—(૦)—

જૈનોને જાહેર ખબર.

શ્રી જૈન મેતાંખર કોન્ફરન્સના રીપોર્ટની ૨૦૦૦ નકલો છપાય છે, તેનું
કદ રોયલ ૮ પેન્ડ ૫૦૦ પાનાનું થશે તેમાં જૈન પેપારીઓ અથવા જૈન
ધર્મને લગતી જાહેર ખબરો નીચેના બાવથી લેવામાં આવશે. એક પેનના
રૂ. ૬૦ અરધા પેનના રૂ. ૩૦)

રીપોર્ટની નકલો પડતર છાંમતે વેચાતી મળશે. આદકોએ જલ્દીથી
નીચેના સરનામે નામો નોંધાવવાં. નકલો જીવન હોવાથી અપી ગયા પછી
દીલગીરી સાથે ના કહેવી પડશે માટે નામો નોંધાવવામાં દીલ કરવી નહીં.

જૈન કોન્ફરન્સ ઓફીસ.

સરકાર-મુખાઈ.